

مؤسسه علمی آموزشی

فرهیختگان راه‌داش

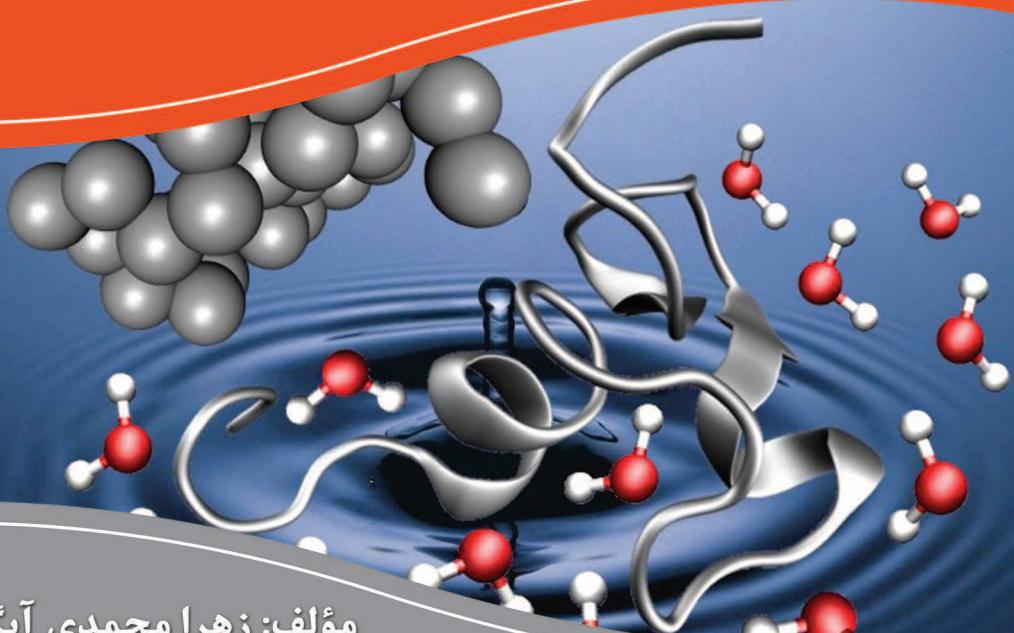
فرهیختگان

نمونه

بیوشیمی

درسنامه - نکات کلیدی - تست های فصل به فصل

مؤلف: زهرا محمدی آبگرمی

رتبه ادکتری

آذین حمیداوی اصل

کارشناسی ارشد تربیت مدرس

به نام خالق

بیو شیمی

تألیف و گردآوری: زهرا محمدی آبگرمی

«رتبه ۱ دکتری»

آذین حمیداوی اصل

«کارشناسی ارشد تربیت مدرس»

مؤسسه علمی آموزشی

فرهیختگان راه‌نش

فرهیختگان

قبولی، کمترین موفقیت شماست

مقدمه:

موسسه علمی آموزشی فرهیختگان راه دانش با هدف ارائه کیفی ترین خدمات آموزشی و با تلاش گسترده توانست مجموعه‌ای از خدمات آموزشی را که از نظر علمی، به روز بودن مطالب، پوشش دادن مطالب رفنس‌ها و بازدهی در زمرة بهترین‌ها است ارائه دهد.

مشاوره و پشتیبانی تحصیلی:

مشکل عدیده‌ای که بیشتر داوطلبان با آن مواجه هستند و هر ساله با وجود صرف هزینه‌های مالی و زمان زیاد نمی‌توانند در آزمون قبول شوند به این دلیل می‌باشد که داوطلبان آگاهی کافی از منابع مطالعاتی، روش‌های مطالعه و مرور مطالع صحیح، روش‌های تست زنی و مدیریت زمان را ندارند بنابراین موسسه فرهیختگان جهت تحکیم رسالت خود که همواره ارتقاء کیفیت آموزش بوده است جمعی از برترین مشاورین و رتبه‌های تک رقمی را به خدمت گرفته است تا با ارائه منابع مطالعاتی کاربردی، آموزش روش‌های مطالعه و مرور مطالب هر درس، نحوه تست‌زنی صحیح و برنامه مطالعاتی روزانه و هفتگی به داوطلبان، آنها را از سردرگمی درآورده و با ایجاد انگیزه و تمرکز در داوطلبان سبب موفقیت آنها در آزمون گردد.

بسته‌های آموزشی موسسه:

بسته‌های آموزشی که به داوطلبان ارائه می‌گردد حاصل ماهها تلاش بی‌پایان گروه علمی موسسه (که ترکیبی از رتبه‌های تک رقمی دکتری و کارشناسی ارشد و اساتید دانشگاه‌های تهران) می‌باشد که با در نظر گرفتن منابع وزارت بهداشت تالیف گردیده است. در این بسته‌ها تلاش شده است که درسنامه به صورت شرح جامعی از دروس ارائه گردد و جهت تفهیم بیشتر مطالب، نکات کلیدی منابع وزارت بهداشت و نکات تستی سوالات کنکور سال‌های اخیر نیز به درسنامه اضافه گردیده است و جهت محک و خودآزمایی داوطلبان، تست‌های هر فصل همراه با پاسخنامه گنجانده شده است. به این ترتیب بسته‌های آموزشی موسسه فرهیختگان را از نظر پوشش دادن سرفصل‌های آزمون به مجموعه‌ای کم نظیر تبدیل نموده به نحوی که داوطلب با مطالعه و جمع‌بندی بسته‌های آموزشی موسسه همراه با مطالعه منابع وزارت بهداشت براحتی پاسخ‌گوی بیشتر سوالات کنکور خواهد بود.

بسته‌های آموزشی موسسه هر سال ویرایش و به روز گردیده و نکات، مطالب و تست‌های جدید نیز به آن اضافه می‌گردد.

آزمونهای آزمایشی :

داوطلبان رشته‌های مختلف باستی جهت محک و خودآزمایی خود و جمع‌بندی مطالب باستی برنامه ریزی مطالعاتی صحیح داشته باشند. موسسه با در نظر گرفتن شرایط داوطلبان مختلف اقدام به برگزاری آزمون‌های آزمایشی ^۹ مرحله‌ای و ۳ مرحله‌ای در ۲۸ رشته نموده است.

۲ نکته بارزی که آزمون‌های آزمایشی موسسه فرهیختگان را از دیگر موسسات متمایز می‌نماید این است که در آزمون‌های آزمایشی موسسات دیگر، سوالات زبان به صورت جامع و کلی طرح می‌گردد که این موضوع سبب سردرگمی داوطلبان گردیده و داوطلبان نمی‌دانند مطالعه درس زبان انگلیسی را از کدام منبع مطالعاتی شروع کنند، به همین دلیل اکثربت قریب به اتفاق داوطلبان مطالعه درس زبان را رها نموده و این موضوع لطمه بزرگی به داوطلب وارد می‌کند به نحوی که ممکن است داوطلب در چندین درس یک رشته تسلط کافی داشته باشد و در آزمون اصلی نیز در صدهای خوبی را کسب کرده باشد ولی با توجه به اینکه درس زبان را مطالعه نکرده معمولاً این درس را سفید و یا درصد بسیار ضعیفی کسب نماید که این مقوله سبب عدم قبولی داوطلب با وجود شایستگی‌های علمی وی می‌گردد. موسسه فرهیختگان جهت برطرف نمودن این مشکل و چه بسا معضل، اقدام به ارائه طرح درس و سرفصل زبان انگلیسی در آزمون‌های آزمایشی خود نموده تا داوطلبان بتوانند با برنامه ریزی صحیح مطالعه زبان انگلیسی (که ضریب بالایی دارد) را انجام داده و دچار سردرگمی نشوند، این روش سبب می‌شود که داوطلب با طبقه بندي مبحثي، درس زبان را مطالعه نمایند.

نکته دوم اینست که فواصل زمانی آزمون‌های آزمایشی (عمرحله طبقه بندي و ۳ مرحله جامع) با توجه به حجم مطالعه تنظیم گردیده است، تا داوطلب بتواند با مطالعه بدون استرس و صحیح و مرور و جمع بندي مطالب به آمادگی کامل دست یابد. داوطلبان می‌توانند بعد از ثبت نام جزو روش‌های مطالعه صحیح، روشهای مرور و تستزنی را به صورت رایگان از موسسه دریافت نمایند.

کلاس‌های آمادگی :

با توجه به این که بیشتر دانشجویان در دانشگاه به دلیل ساعات کلاسی کم، موفق به یادگیری مطالعه دروس تخصصی نمی‌شوند و با مطالعه چند باره جزوات نیز، بسیاری از نکات برای آنها قابل فهم و یادگیری نمی‌باشد. موسسه فرهیختگان با در نظر گرفتن شرایط داوطلبانی که امکان استفاده از کلاس‌های آمادگی حضوری را ندارند اقدام به تهیه و تدوین DVD‌های آموزشی (با استفاده از تدریس استاید برتر دانشگاه‌های تهران) در دروس مختلف نموده است. سبک تدریس در این کلاس‌ها بمانند کلاس‌های حضوری شامل شرح درس، نکته گویی و حل تست می‌باشد.

داوطلبان رشته‌های مختلف می‌توانند جهت بهره‌گیری از خدمات آموزشی موسسه (بسته‌های آموزشی، آزمون‌های آزمایشی، کلاس‌های آمادگی و مشاوره و پشتیبانی تحصیلی) می‌توانند به نمایندگی‌های سراسر کشور مراجعه نموده و یا با دفتر مرکزی موسسه ۰۲۱ - ۶۶ ۹۷ ۹۵ - ۲۴ تماس حاصل فرمایند.

امید است که در سایه حق تعالی و بهره‌مندی از تلاش خود و خدمات آموزشی موسسه شما عزیزان به موفقیت‌های بزرگتری دست یابید.

با آرزوی موفقیت

مدیریت موسسه فرهیختگان راه دانش

مؤسسه علمی آموزی
 فرهیختگان راه‌داش

pH و آب

آب

آب حلالی است که بیشتر واکنش‌های بیوشیمیایی در آن انجام می‌شود، و مهمترین خواص آن عبارتند از:

۱- آب یک مولکول قطبی است: مولکول آب مولکولی خمیده است نه خطی، بنابراین توزیع بار بر روی آن نامتقارن است.

۲- آب مولکولی بسیار چسبنده است: مولکول‌های آب از طریق تشکیل پیوندهای هیدروژنی با هم برهمکنش‌های قوی دارند. این برهمکنش‌ها در ساختار یخ به خوبی آشکار می‌باشد. بنابراین تشکیل پیوندهای هیدروژنی بین مولکول‌های آب مایع، مسئول ایجاد چسبنده‌گی آب مایع می‌باشد. هر مولکول آب حداقل چهار پیوند هیدروژنی ایجاد می‌کند. در حالت مایع تقریباً یک چهارم پیوندهای هیدروژنی یخ می‌شکنند. ماهیت قطبی آب مسئول ثابت دی الکتریک بالای آن (۸۰) می‌باشد.

در یک فرد بالغ ۵۰ تا ۶۰ درصد وزن بدن را آب تشکیل می‌دهد، مقدار آب بدن با میزان چربی رابطه معکوس دارد به همین دلیل در زنان نسبت به مردان میزان آب بدن کمتر است. حدود $\frac{2}{3}$ از آب کل بدن (۲۸ لیتر) در بخش داخل سلولی و تحت عنوان مایع داخل سلولی (ICF)، و $\frac{1}{3}$ بقیه (۱۴ لیتر) در بخش خارج سلولی و بنام مایع خارج سلولی (ECF) نامیده می‌شود، که $\frac{3}{4}$ این بخش در مایعات میان بافتی و $\frac{1}{4}$ آنرا پلاسمما تشکیل می‌دهد.

هورمون ADH یا وازوپرسین نقش مهمی در حفظ تعادل آب بدن دارد، بطوریکه اختلال در تولید یا عملکرد این هورمون منجر به بیماری دیابت بی مزه می‌شود. از علایم این بیماری افزایش حجم ادرار است.

خصوصیات کولیگاتیو حلال: خصوصیتی از حلال که به غلظت ذرات حل شده بستگی دارد، که عبارتند از: فشار بخار، دمای انجماد، دمای جوش، و فشار اسمزی، بطوریکه با افزایش غلظت ذرات حل نشده دمای جوش و فشار اسمزی افزایش و فشار بخار و دمای انجماد کاهش می‌یابد.

توزیع الکتروولیت‌ها در مایعات داخل سلولی و خارج سلولی:

سدیم مهمترین کاتیون خارج سلولی، و Cl^- مهمترین آنیون خارج سلولی می‌باشد. در داخل سلول فسفات وجود دارد و کلر و کلسیم وجود ندارد، در حالیکه در پلاسمما کلر و کلسیم وجود دارد و فسفات وجود ندارد.

هورمون آلدوسترون نقش مهمی در حفظ تعادل الکتروولیت‌های بدن دارد. آلدوسترون با اثر بر توبول‌های دیستال کلیوی در بازجذب سدیم و ترشح پتاسیم و پروتون نقش دارد.

واکنش‌های اسید و باز در اکثر فرایندهای بیوشیمیایی اهمیت بالایی دارند.

در واکنش‌های اسید و باز، یون‌های هیدروژن می‌توانند به محلول‌ها اضافه یا از آن‌ها حذف شوند. یون‌های هیدروژن (H^+) موجود در محلول با اتصال به مولکول‌های آب یون‌های هیدرونیوم (H_3O^+) را می‌سازند.

برای بیان غلظت یون‌های هیدروژن محلول از pH استفاده می‌شود. pH محلول‌ها به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$PH = -\log[H^+]$$

واحد غلظت H^+ مولاریته است. بنابراین $pH=7$ به محلولی اشاره دارد که در آن $-\log[H^+] = 7$ و بنابراین $\log[H^+] = -7$ ، در نتیجه $[H^+] = 10^{-7} M$ است.

pH می‌تواند به طور غیرمستقیم بیانگر غلظت یون‌های هیدروکسیل $[OH^-]$ نیز باشد. با توجه به این که مولکول‌های آب طبق فرایند تعادلی زیر به H^+ و OH^- تفکیک می‌شوند.

لذا ثابت تعادل (K) تفکیک آب به صورت زیر نوشته می‌شود:

$$K_w = \frac{[H^+][OH^-]}{[H_2O]}$$

مقدار این ثابت تعادل برابر با $10^{-14} / 8 \times 10^{-16}$ است. قابل توجه است که ثابت تعادل بدون واحد است اما به دلیل اینکه مقدار ثابت تعادل از طریق مجموع واحدهای ویژه مورد استفاده برای غلظت بدست می‌آید، بنابراین واحد آن به صورت مولاریته فرض می‌شود.

غلظت آب خالص برابر $M_{H_2O} = 55/5$ است، بنابراین با حذف $[H_2O]$ به دلیل ثابت بودن آن ثابت جدید K_w بدست می‌آید.

$$K_w = k[H_2O] = [H^+][OH^-]$$

$$K_w = 1/8 \times 10^{-16} \times 55/5 = 1 \times 10^{-14}$$

با توجه به اینکه $K_w = [H^+][OH^-] = 1 \times 10^{-14}$ با محاسبه کرد:

$$[H^+] = \frac{10^{-14}}{[OH^-]}, \quad [OH^-] = \frac{10^{-14}}{[H^+]}$$

به عنوان مثال، در محلول HCl یک دهم مولار، $[H^+] = 10^{-1} M$ و بنابراین $pH = 1$

$$[OH^-] = \frac{10^{-14}}{10^{-1}} = 10^{-13} M$$

ثابت تعادل تفکیک پروتون از ماده HA به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$K_a = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]}$$

pKa: معیاری از تمایل یک اسید به از دست دادن پروتون و تمایل یک باز به گرفتن پروتون است. هرچه اسید قوی‌تر باشد راحت‌تر، پروتون از دست می‌دهد. اگر اسید ضعیف باشد یونیزاسیون برگشت‌پذیرمی‌باشد. pKa قابلیت یک پروتون برای حذف از طریق واکنش با یک باز را نشان می‌دهد و به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$pK = -\log(k_a)$$

زمانیکه $pH = pK_a$ باشد، بنابراین:

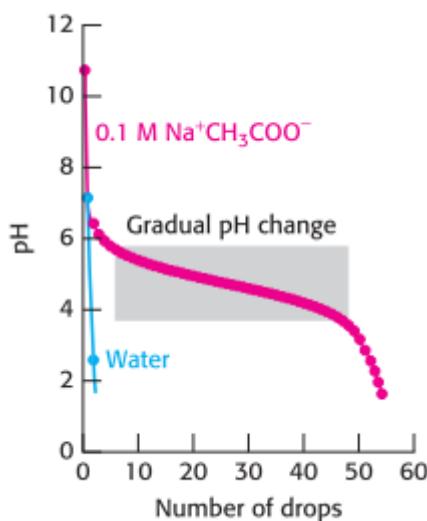
$$-\log[H^+] = -\log \left[\frac{[H^+][A^-]}{[HA]} \right] , \quad [H^+] = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]}$$

$$[A^-] = [HA]$$

بنابراین زمانیکه میزان pH برابر pK باشد، غلظت شکلی از مولکول که پروتون از دست داده با غلظت مولکولی که پروتون گرفته است برابر می‌شود.

بافرها در موجودات زنده و در آزمایشگاه برای تنظیم pH به کار می‌روند

محلول‌هایی که در برابر تغییرات pH مقاومت می‌کنند، بافر نامیده می‌شوند. بنابراین بافرها در برابر کاهش pH که به دلیل افزودن اسید یا افزایش pH که به دلیل افزودن باز باشد، مقاومت می‌کنند. فرایند افزودن مقدار مشخصی از معرف به یک محلول و بررسی نتایج آن را تیتراسیون می‌گویند. با افزودن اولین قطرات اسید به آب خالص pH از ۷ به نزدیکی ۲ کاهش می‌یابد. در صورتیکه در مورد محلول سدیم استات، با افزودن قطرات اسید، pH در ابتدا به سرعت کاهش می‌یابد و به ۱۰ نزدیک می‌شود، سپس با تغییرات تدریجی به $pH = ۳/۵$ می‌رسد و بعد از آن دوباره به سرعت کاهش می‌یابد (شکل ۱).

شکل ۱. خاصیت بافری

بافر (تامپون): محلوی از اسید ضعیف و باز کنزوگه آن است که در برابر تغییرات pH تا محدوده ای مقاوم می‌باشد، این محدوده را ظرفیت بافری می‌نامند و آن را بدین صورت بدست می‌آورند:

$$\text{ظرفیت بافری} = \text{PK}_a \pm 1$$

هدف از تیتراسیون تعیین PK_a است.

در شروع تیتراسیون غلظت HA زیاد است در نقطه میانی $[A^-] = [HA]$ و در پایان $[A^-]$ زیادتر است

هر بافری در نقطه PK خود که غلظت اسید و باز برابر است بیشترین قدرت بافری را دارد.

PK نقطه‌ای از PH است که در آن ۵۰ درصد اسید یونیزه شده است.

در اینجا $\text{PK} = 3$ و ظرفیت بافری $2 - 4$ است.

قدرت هر بافر به غلظت اجزاء سازنده آن، و نسبت غلظت اسید و باز به همدیگر (باید با هم برابر باشد) بستگی دارد.

مثال: ظرفیت تامپونی کدامیک از محلول‌های زیر بیشتر است؟

الف) اسید استیک $1 / ۰$ مولار و استات سدیم $۲ / ۰$ مولاز

ب) اسید استیک $۲ / ۰$ مولار و استات سدیم $۱ / ۰$ مولاز

ج) اسید استیک $۱ / ۰$ مولار و استات سدیم $۱ / ۰$ مولاز

د) اسید استیک $۲ / ۰$ مولار و استات سدیم $۲ / ۰$ مولاز

گزینه د صحیح است.

زیرا اولاً وقتی غلظت اسید و باز برابر است قدرت تامپون بیشتر است، ثانیاً هر چه غلظت آنها بیشتر باشد باز هم قدرت تامپون بیشتر است.

اثر بافر را می‌توان در حالت کمی نیز محاسبه نمود، ثابت تعادل برای دپروتونه شدن یک اسید به صورت زیر است:

$$[K_a] = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]}$$

از طرفین معادله لگاریتم می‌گیریم:

$$\log [K_a] = \log ([H^+]) + \log \frac{[A^-]}{[HA]}$$

و معادله را به صورت زیر بازآرایی می‌کنیم:

$$pH = pK_a + \log \frac{[A^-]}{[HA]}$$

عبارت فوق تحت عنوان معادله هندرسن-هاسلباخ نامیده می‌شود. از این معادله می‌توان برای تیتراسیون سدیم استات استفاده نمود. pK_a اسید استیک برابر $۴/۷۵$ می‌باشد. بنابراین برای محاسبه نسبت غلظت یون استات به غلظت اسید استیک با کمی تغییر در معادله هندرسن-هاسلباخ به صورت زیر عمل می‌کنیم:

$$\frac{[\text{استات سانوی}]}{[\text{کیتس اسادی}]} = \frac{[A^-]}{[HA]} = 10^{pH - pK_a}$$

در $pH = ۹$ این نسبت تقریباً 18000 می‌شود. در $pH = ۴/۷۵$ (زمانیکه $pH = pK_a$)، این نسبت یک می‌شود و در $pH = ۲$ این نسبت تقریباً $۰/۰۲$ می‌شود.

قابل توجه است که بهترین فعالیت بافری، در نقطه میانی یعنی جایی که غلظت‌دهنده پروتونی دقیقاً برابر غلظت گیرنده پرونی است، می‌باشد. شرایط محیط نیز روی مقدار pK تأثیر می‌گذارد.

هرگاه محلول ۱/۰ مولاز اسید فسفریک را ۱۰ مرتبه رقيق کنیم pH آن چه تغییری می‌کند؟

- الف) یک واحد زیاد می‌شود
- ب) یک واحد کم می‌شود
- ج) دو واحد زیاد می‌شود
- د) دو واحد کم می‌شود

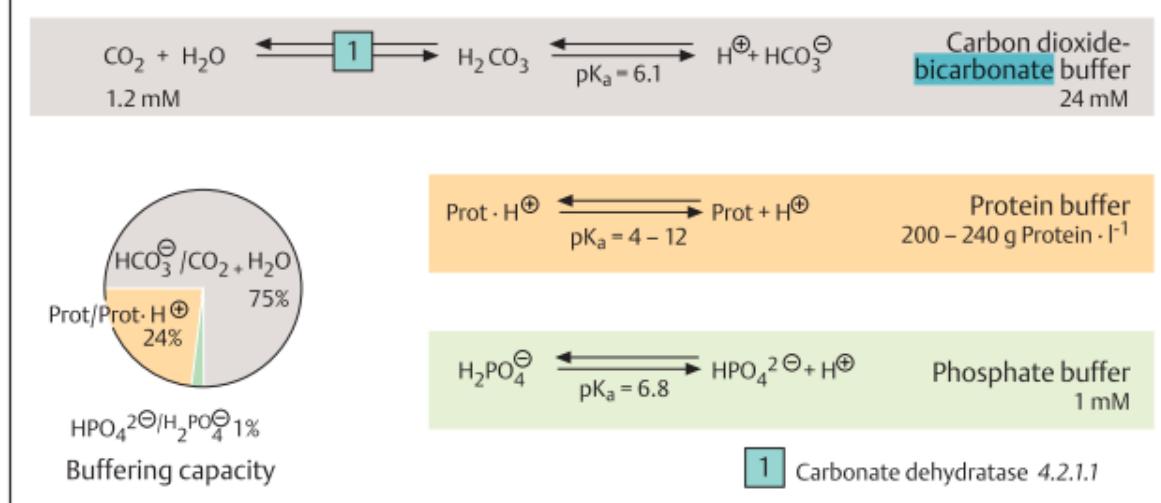
گزینه الف صحیح است.

توضیح: رابطه pH و غلظت پروتون به صورت لگاریتمی است. اگر محلول اسیدی ۱۰ برابر رقيق شود pH یک واحد زیاد می‌شود و اگر ۱۰۰ برابر زیاد شود، pH ۲ واحد زیاد می‌شود.

سیستم‌های دفاعی بدن در برابر تغییرات pH:

۱- سیستم بافری اولین سیستم دفاعی در برابر تغییرات pH بدن می‌باشد (شکل ۲).

C. Buffer systems in the plasma

شکل ۲. مهمترین بافرهای شیمیایی بدن

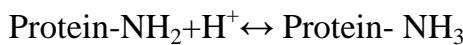
مهمترین سیستم موجود در خون سیستم بافری بیکربنات- دی اکسید کربن می‌باشد. کربونیک انیدراز برای فعالیتش احتیاج به روی به عنوان کو فاکتور دارد . پس Zn نقش مهمی در حفظ تعادل اسید- باز بدن را دارد. با توجه به اینکه pk یونیزاسیون واکنش کاتالیز شده توسط کربونیک انیدراز حدود ۶/۱ می‌باشد بنابراین در pH ۷/۴ ، با جایگذاری در رابطه هندرسون- هاسلباخ، نسبت نمک به اسید این سیستم برابر است با:

$$\frac{\text{تانبرکی ب}}{\text{تانبرک}} = \frac{[\text{کمن}]}{[\text{دیس}]} = ۲۰$$

آنژیم کربونیک انیدراز بیشترین فعالیت را در سلول‌های اپیتلیال توبول‌های کلیه و سلول‌های دیواره کیسه‌های هوایی ریه‌ها دارد.

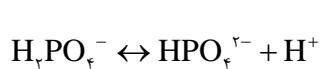

پروتئین‌ها نیز خاصیت بافری دارند:

پروتئین‌ها تنها به واسطه ریشه‌های هستییدین خود می‌توانند در pH فیزیولوژیک از خود ماهیت بافری نشان دهند زیرا pK_a زنجیر جانبی His برابر ۶ است که نزدیک به pH خون می‌باشد. هر هموگلوبین دارای ۳۷ ریشه His است و در گلبول‌های قرمز نقش بافری دارد.

بافر فسفات: سیستم تامپونی فسفات در بدن عمدتاً بصورت H_2PO_4^- و HPO_4^{2-} وجود دارد. چون فسفر غلظتش داخل سلول بیشتر است، پس در داخل سلول بافری قدرتمند است. با جایگذاری pK_a و pH در رابطه هندرسن-هاسلباخ، نسبت نمک به اسید این سیستم برابر است با:

$$\frac{\text{HPO}_4^{2-} \text{ کم}}{\text{H}_2\text{PO}_4^- \text{ دیس}} = 4$$

$$pK_a = 6 / 8$$

$$pH = 7 / 4$$

۲- سیستم تنفسی دومین سیستم دفاعی بدن در برابر تغییرات pH می‌باشد که با تنظیم فشار CO_2 (PCO_2) به تعادل اسید و باز بدن کمک می‌کنند.

در حالت اسیدوز ($\text{pH} < 7 / 4$) → فعالیت ریه‌ها ($\text{CO}_2 \downarrow \downarrow$) → افزایش دفع CO_2 (Hyperventilation)

در حالت آلkaloz ($\text{pH} > 7 / 4$) → فعالیت ریه‌ها ($\text{CO}_2 \uparrow \uparrow$) → احتباس CO_2 (Hypoventilation)

۳- سیستم کلیوی سومین سیستم دفاعی در برابر تغییرات H می‌باشد این سیستم قوی‌ترین سیستم دفاعی بدن در برابر تغییرات pH می‌باشد که در کلیه‌ها از سه راه به تعادل اسید و باز کمک می‌کند. این سه راه عبارتند از:

۱- ترشح پروتون

۲- بازجذب بی‌کربنات

۳- تولید بی‌کربنات

اختلالات اسید و باز

۱) اسیدوز: که در واقع اضافه شدن اسید و یا از دست رفتن باز از بدن می‌باشد.

۲) آلkaloz: که نشان‌دهنده اضافه شدن باز به بدن و یا از دست رفتن اسید از بدن است.

اگر اختلال اسید و باز به دلیل تغییر غلظت بی‌کربنات باشد، اسیدوز و آلkaloz را متابولیکی می‌نامند.

اگر اختلال اسید و باز به دلیل تغییر فشار CO_2 و یا تغییر غلظت اسید کربنیک (H_2CO_3) باشد، اسیدوز و آلkaloz را تنفسی می‌نامند. جدول زیر نشان‌دهنده اختلالات اسید و باز می‌باشد:

pH	P _{CO₂}	[HCO ₃ ⁻]	اختلال اسید و باز
↓	-	بی کربنات ↓	اسیدوز متابولیکی
↓	↑	-	اسیدوز تنفسی
↑	-	بی کربنات ↑	آلکالوز متابولیکی
↑	↓	-	آلکالوز تنفسی

• شرایطی که باعث اسیدوز متابولیکی می‌شود:

۱- افزایش تولید اجسام کتونی در گرسنگی‌ها و بیماران دیابتی

۲- مسمومیت با مونوکسید کربن

۳- اسهال شدید به دلیل دفع بی‌کربنات

• شرایطی که باعث اسیدوز تنفسی می‌شود:

۱- بیماری‌های آمفیزم و برونوکوپنومونی (چون ریه‌ها نمی‌توانند CO₂ را دفع کنند).

۲- مصرف الکل و داروهای باربیتورات

• شرایطی که باعث آلکالوز متابولیکی می‌شوند:

۱- مصرف بی‌کربنات سدیم (جوش شیرین)

۲- مصرف داروهای دیورتیک

۳- استفراغ (چون اسید معده دفع می‌شود).

• شرایطی که باعث آلکالوز تنفسی می‌شود:

۱- مصرف داروهای سالیسیلات

۲- تب، افزایش دمای محیط

۳- آمبولیسم (تشکیل لخته) ریوی

در اسیدوز متابولیکی کاتابولیسم اسید آمینه گلوتامین در کلیه‌ها افزایش می‌باید زیرا گلوتامین ناقل آمونیاک در گردش خون است، لذا با توجه به اینکه در اسیدوز متابولیکی غلظت HCO₃ کم می‌شود، پس چرخه اوره قطع شده و Gln‌ها با رفتن به کلیه در آنجا تجزیه شده و با تولید آمونیوم و دفع آن از طریق ادرار به دفع یون H⁺ نیز کمک می‌کند. از طرفی کلیه‌ها با افزایش باز جذب بی‌کربنات نیز با اسیدوز مقابله می‌کنند.

سوالات آب و pH

(بهداشت، دکتری ۸۴)

۱. کدام یک از موارد زیر یک کاتیون مهم خارج سلولی است؟

- (۴) کلسیم   (۳) پتاسیم   (۲) آهن   (۱) سدیم

(زیست، ارشد، ۹۰)

۲. غلظت H^+ در محلول ۰.۲M از NaOH چقدر است؟

- 5×10^{-14} (۴) 2×10^{-13} (۳) 0.2×10^{-13} (۲) 0.5×10^{-14} (۱)

(آزاد، ارشد، ۹۰)

۳. کدام یک از موارد زیر در مورد مولکول آب صحیح است؟

- (۱) مولکول‌های آب خاصیت دو قطبی قابل توجهی دارند.

- (۲) ثابت دی الکتریک آب پایین است.

- (۳) توانایی برقراری پیوند هیدرووفوبی بین ملکول‌های آب وجود دارد.

- (۴) مولکول‌های آب در حالت مایع ساختار بی‌نظم دارد.

(بهداشت، ارشد ۸۱)

۴. هیپرونوتیلاسیون کدام اثرات اولیه را در Pco_2 و pH خون دارد؟

- (۱) Pco_2 و pH هر دو افزایش دارد.

- (۴) Pco_2 کاهش و pH افزایش دارد.

(بهداشت، ارشد ۸۱)

۵. کدام یک از سیستم‌های تامپونی زیر نقش فعال تری در تنظیم pH خون دارد؟

- (۴) پروتئین‌ها   (۳) $\frac{HHb}{HbO_2}$ (۲) $\frac{HCO_3^-}{H_2CO_3}$ (۱) $\frac{PO_4HNa_2}{PO_4H_2Na}$

۶. بافر یک اسید ضعیف در کدام pH بیشترین قدرت تامپونی را از خود نشان می‌دهد؟ (بهداشت، ارشد ۷۷)

- (۱) در pH فیزیولوژیک

- (۲) در pH برابر با PK

- (۳) در pH ای که اسید کاملاً یونیزه باشد

- (۴) در pH ای که اسید به صورت غیریونیزه باشد

۷. اگر در یک محلول تامپون غلظت نمک ۱۰ برابر غلظت اسید باشد در مورد pH تامپون کدام گزینه

صحیح است؟

- (۱) یک واحد کمتر از pK است.

- (۴) ۱ / ۰ واحد بیشتر از pK است.

(بهداشت، دکتری ۸۸)

۸. کدام یک از موارد زیر در آلkaloz متابولیکی افزایش می‌یابد؟

- (۱) سنتز گلوکز در کبد

- (۳) دفع یون آمونیوم توسط کلیه‌ها

- (۴) تولید بی‌کربنات توسط کلیه‌ها

۹. نسبت آب خارج سلولی به داخل سلول در بزرگسالان چقدر است؟
(بهداشت، دکتری ۸۱)
۱) ۰/۵ ۲) ۳ ۳) ۲ ۴) ۴
۱۰. غلظت کدامیک از موارد زیر در توزیع آب بدن نقش مؤثرتری دارد؟
(بهداشت، ارشد ۸۷)
۱) اسید آمینه ۲) گلوکز ۳) سدیم ۴) کلسیم

پاسخ نامه

- ۱- گزینه «۱» صحیح است.
- ۲- گزینه «۴» صحیح است.
- ۳- گزینه «۱» صحیح است.
- ۴- گزینه «۲» صحیح است.
- ۵- گزینه «۲» صحیح است.
- ۶- گزینه «۲» صحیح است.
- ۷- گزینه «۳» صحیح است.
- ۸- گزینه «۱» صحیح است.
- ۹- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۰- گزینه «۳» صحیح است.

مؤسسه علمی آموزی

فرهیختگان راه‌داش

فرهیختگان

آنژیم‌ها

واکنش‌های آنژیمی

آنژیم‌ها کاتالیزورهای زیستی هستند که بدون تاثیر روی ثابت تعادل و خصوصیات ترمودینامیکی سیستم، سرعت واکنش‌های زیستی را بیش از یک میلیون برابر افزایش می‌دهند. آنژیم‌ها بسیار اختصاصی هستند و اختصاصی تراز کاتالیزورهای شیمیایی عمل می‌کنند، و مثل کاتالیزورهای شیمیایی طی واکنش نه مصرف شده و نه تولید می‌شوند. چه آنژیم‌ها، چه کاتالیزورهای شیمیایی هر دو از طریق کاهش انرژی فعالسازی سرعت واکنش‌ها را تسريع می‌کنند. تقریباً تمام آنژیم‌ها پروتئین هستند (برخلاف کاتالیزورهای شیمیایی)، البته شواهدی مبنی بر اینکه RNA یک کاتالیزور زیستی مربوط به مراحل اولیه تکامل است، نیز کشف شده است و برخی از آنژیم‌ها نیز کشف شده اند که پروتئینی نیستند (مثل ریبوزیم).

انرژی آزاد و درک عملکرد آنژیم‌ها

همانطور که اشاره کردیم آنژیم‌ها سرعت واکنش‌های شیمیایی را افزایش می‌دهند و بر روی ویژگی‌های ترمودینامیک واکنش (انرژی لازم برای انجام کار) از جمله اختلاف انرژی آزاد (ΔG) بین محصولات و واکنشگرها اثری ندارند. البته قابل توجه است که آنژیم‌ها بر روی انرژی مورد نیاز برای شروع تبدیل واکنشگرها به عنوان یکی دیگر از ویژگی‌های ترمودینامیک واکنش که تعیین کننده سرعت واکنش است، تأثیر می‌گذارد.

تغییرات انرژی واکنش تعیین می‌کند که آیا واکنش می‌تواند خودبخود انجام شود یا خیر، به طوری که این تغییرات به صورت زیر است:

۱- اگر ΔG منفی باشد، واکنش خودبخودی و انرژی زا نامیده می‌شود.

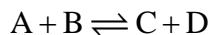
۲- اگر ΔG برابر صفر باشد، واکنش تعادلی می‌باشد.

۳- اگر ΔG مثبت باشد، واکنش خودبخود نمی‌باشد و انرژی خواه نامیده می‌شود.

شایان ذکر است که ΔG واکنش تعیین کننده سرعت واکنش نمی‌باشد و مستقل از مکانیسم مولکولی واکنش

است و سرعت واکنش به انرژی آزاد فعال سازی (ΔG^+) وابسته است.

با توجه به واکنش زیر:

ΔG واکنش به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\Delta G = \Delta G^\circ + RT \ln \frac{[C][D]}{[A][B]}$$

بطوریکه این رابطه ΔG° تغییر انرژی آزاد استاندارد، R ثابت گازها، T دمای مطلق و [A], [B], [C], [D] نشان دهنده غلظت‌های مولار واکنشگرها هستند.

تغییر انرژی آزاد شرایط استاندارد (ΔG°)، شرایطی است که غلظت مواد واکنشگر یک مولار ($1/0 M$) باشند. بنابراین ΔG واکنش به ماهیت واکنشگرها (ΔG°) و غلظت مواد واکنشگر و محصولات بستگی دارد.

تغییر انرژی آزاد استاندارد در $pH=7$ با علامت ΔG° نشان داده می‌شود. فرمول زیر برای محاسبه تغییرات انرژی آزاد (ΔG) از تغییرات انرژی آزاد استاندارد (ΔG°) مورد استفاده می‌باشد:

$$\Delta G = \Delta G^\circ + RT \ln K'_{eq}$$

تغییر انرژی آزاد استاندارد در شرایطی که واکنش به سمت تعادل می‌رود ($\Delta G = 0$) به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$0 = \Delta G^\circ + RT \ln K'_{eq} \Rightarrow \Delta G^\circ = -RT \ln K'_{eq}$$

بنابراین ΔG واکنش با توجه به غلظت واکنشگرها و محصولات می‌تواند بزرگتر، کوچکتر یا برابر با ΔG° باشد.

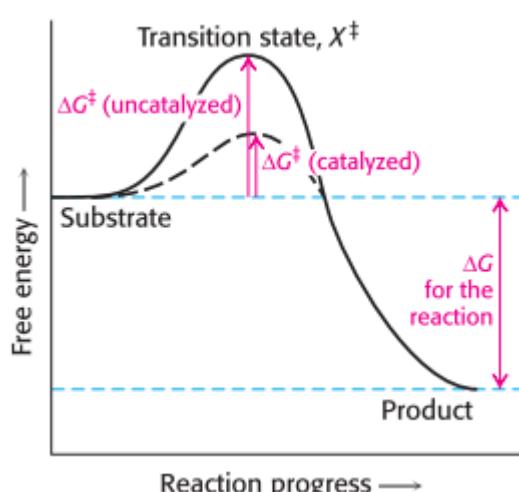
آنزیم‌ها تنها سرعت واکنش را تغییر می‌دهند و هیچ تأثیری بر روی تعادل ندارند بطوریکه در عدم حضور آنزیم زمان طولانی تری برای رسیدن به تعادل لازم است، بدین ترتیب سوبسترا (S) را به محصول (P) تبدیل می‌کنند.

تغییرات انرژی آزاد فعال سازی طی واکنش آنزیم با سوبسترا

واکنش تبدیل سوبسترا (S) به محصول (P) تحت تأثیر آنزیم صورت می‌گیرد و مستلزم عبور از حالت گذار X^+ می‌باشد که میزان انرژی آزاد آن از S یا P بیشتر است و امکان تبدیل آن به سوبسترا و محصول برابر است. حالت گذار یک ساختار مولکولی ناپایدار است (حالت گذار، ترکیب شیمیایی نیست که پایداری قابل توجهی داشته باشد و نباید با ترکیب واسطه واکنش اشتباہ گردد).

انرژی فعال سازی گیبس ($\Delta G^\ddagger$) در واقع اختلاف انرژی آزاد بین حالت گذار و سوبسترا است. مقدار انرژی فعال سازی در محاسبه مقدار ΔG واکنش تأثیر ندارد. آنزیم‌ها با تسهیل در تشکیل حالت گذار، انرژی فعال سازی را کاهش می‌دهند و بنابراین منجر به افزایش سرعت واکنش می‌شوند (شکل ۱).

شکل ۱. کاهش انرژی فعال سازی بواسطه فعالیت آنزیم

سرعت واکنش با غلظت $X^{\ddagger}$ متناسب است و غلظت $X^{\ddagger}$ در حالت تعادل به $\Delta G^{\ddagger}$ بستگی دارد.

$$V = v[X^{\ddagger}] = \frac{KT}{h} [s] e^{-\Delta G^{\ddagger}/RT}$$

در این معادله، K ثابت بولتزمن و h ثابت پلانک است و مقدار $\frac{KT}{h}$ در 25°C برابر با $6 \times 10^{-12} \text{ s}^{-1}$ می‌باشد.

کوفاکتورها

بسیاری از آنزیم‌ها برای انجام فعالیت کاتالیتیک خود به کوفاکتورها وابسته هستند. بطور کلی کوفاکتورها انجام واکنش‌های شیمیایی را امکان پذیر می‌سازند. شکل کامل آنزیم که فعالیت کاتالیتیک دارد و از اتصال کوفاکتور (قسمت غیر پروتئینی آنزیم) به آپوآنزیم (قسمت پروتئینی آنزیم) تشکیل شده است، هولوآنزیم (Holoenzyme) نامیده می‌شود.

$$\text{آپوآنزیم} + \text{کوفاکتور} = \text{هولوآنزیم}$$

کوفاکتورها به دو گروه فلزی و آلی تقسیم می‌شوند و می‌توانند اتصال محکم یا سست با پروتئین آنزیم داشته باشند. کوآنزیم‌های دارای اتصال محکم را گروه پروستتیک می‌گویند (هم گروه پروستتیک آنزیم کاتالاز است) و کوآنزیم‌هایی که با اتصال سست به آنزیم می‌پیوندند، بیشتر شبیه سوبسٹرای کمکی (cosubstrate) عمل می‌کنند. لازم به ذکر است که کوآنزیم‌ها منشاء ویتامینی دارند. حدود ۲۵ درصد آنزیم‌ها برای انجام فعالیت خود نیاز به بیون‌های فلزی دارند. از جمله این آنزیم‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

Enzyme cofactors		
Cofactor	Enzyme	Coenzyme
Thiamine pyrophosphate	Pyruvate dehydrogenase	
Flavin adenine nucleotide	Monoamine oxidase	
Nicotinamide adenine dinucleotide	Lactate dehydrogenase	
Pyridoxal phosphate	Glycogen phosphorylase	
Coenzyme A(CoA)	Acetyl CoA carboxylase	
Biotin	Pyruvate carboxylase	
5'- Deoxyadenosyl cobalamin	Methylmalonyl mutase	
Tetrahydrofolate	Thymidylate synthase	
Metal		
Zn ^{r+}	Carbonic anhydrase	
Zn ^{r+}	Carboxypeptidase	
Mg ^{r+}	EcoRV	
Mg ^{r+}	Hexokinase	
Mg ^{r+}	Urease	
Mo	Nitrate reductase	
Se	Glutathione peroxidase	
Mn	Superoxide dismutase	
K ⁺	Propionyl CoA carboxylase	

واحدهای آنزیمی و فعالیت ویژه

در بسیاری از نمونه‌ها غلظت مولار دقیق آنزیم مشخص نیست، در نتیجه مقدار آنزیم را می‌توان فقط بر حسب میزان فعالیت آن بیان کرد. بنابراین به منظور استاندارد کردن گزارش‌های فعالیت آنزیمی

The commission on Enzymes of the international Union of Biochemistry یک واحد استاندارد را به شرح زیر تعریف نموده است:

یک واحد بین المللی از آنزیم ($IU = \mu M/min$) عبارت است از مقداری از آنزیم که یک میکرومول سوبسترا را در شرایط اپتیمم و درجه حرارت معین، در مدت یک دقیقه به محصول تبدیل می‌کند.

غلظت آنزیم در یک نمونه بر حسب «Units/ml» بیان می‌شود. فعالیت ویژه نمونه بر حسب پروتئین «Units/mg» بیان می‌شود و عبارت است از مقدار فعالیتی که یک میلی گرم از آنزیم تحت شرایط مطلوب دارا می‌باشد. از این پارامتر برای تعیین میزان خلوص پروتئین آنزیم استفاده می‌شود.

واحد جدیدی برای فعالیت ویژه بنام واحد کاتال نیز بیان شده است. یک کاتال عبارت است از مقداری از آنزیم که در هر ثانیه یک مول سوبسترا را به محصول تبدیل می‌کند. پس:

$$\text{katal} = 6 \times 10^7 \text{ IU} \quad \text{و} \quad \text{IU} = 1/60 \mu \text{katal} = 16.7 \text{ nkatal}$$

نامگذاری آنزیم‌ها

قبله برای نامگذاری آنزیم‌ها به انتهای سوبستراتی مربوطه پسوند «ase» اضافه می‌کردند، مثل آمیلاز، لیپاز. البته یکسری از آنزیم‌ها هستند که نام غیر سیستماتیک دارند مثلاً پیپسین، کیموتریپسین و ... انجمن بین المللی بیوشیمی، آنزیم‌ها را بر اساس نوع واکنش بیوشیمیابی نامگذاری کرده و آنزیم‌ها را به شش کلاس اصلی تقسیم می‌کنند. هر آنزیم با ۴ کد مشخص می‌گردد. عدد اول مربوط به کلاس آنزیم، عدد دوم مربوط به گروه شیمیابی درگیر در واکنش، عدد سوم مربوط به سوبستراتی مورد نظر، و عدد چهارم مربوط به سریال آنزیم است (مثلکراتین کیناز بصورت EC 2.7.3.2 نامگذاری می‌شود).

طبقه بندی آنزیم‌ها

بیش از ۲۵۰۰ آنزیم مختلف در بدن انسان وجود دارد. این آنزیم‌ها بر اساس نوع واکنشی که کاتالیز می‌کنند در شش کلاس طبقه بندی می‌شوند.

۱- اکسیدوردوکتازها: در سیستم‌های زیستی واکنش‌های اکسیداسیون و احیاء توسط آنزیم‌ها انجام می‌گیرد، این آنزیم‌ها جزء اکسیدوردوکتازها هستند.

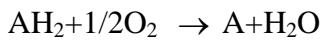
انواع اکسیداسیون در سیستم‌های زیستی:

(۱) اکسیداسیون مستقیم بوسیله O_2 : برخی آنزیم‌ها به طور مستقیم اکسیژن را وارد یک ترکیب خاص نموده و آنرا اکسید می‌کنند. آنزیم‌هایی که در این نوع اکسیداسیون شرکت می‌کنند عبارتند از:

آنژیم‌ها

الف - اکسیدازها: این آنژیم‌ها با انجام واکنش‌های اکسیداسیون - احیاء، O_2 را به H_2O_2 یا H_2O احیاء می‌کنند. این آنژیم‌ها اغلب در ساختارشان مس وجود دارد.

◆ آنژیم‌هایی که محصولشان H_2O است:

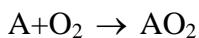
سیتوکروم اکسیداز - کاتکول اکسیداز - آسکوربات اکسیداز

◆ آنژیم‌هایی که محصولشان H_2O_2 است:

L-آمینواسیداکسیداز، آلدهید اکسیداز، گزانتین اکسیداز، گلوکز اکسیداز، اورات اکسیداز

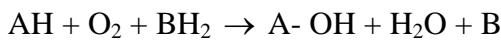
ب) اکسیژن‌نازها: این آنژیم‌ها بطور مستقیم اکسیژن را وارد سوبسترا می‌کنند.

◆ دی اکسیژن‌نازها یا اکسیژن ترانسفرازها: این آنژیم‌ها واکنش‌هایی را کاتالیز می‌کنند که طی آن هر دو اتم ملکول اکسیژن در داخل سوبسترا قرار می‌گیرد:

مثال: تریپتوفان ۲ و ۳ - دی اکسیژن‌ناز (تریپتوفان پیرولاز)، هموژانتیسات دی اکسیژن‌ناز

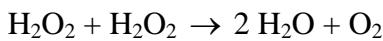
◆ مونو اکسیژن‌نازها (هیدروکسیلазها) یا اکسیدازهای با عمل مرکب: این آنژیم‌ها واکنشی را کاتالیز می‌کنند که طی آن یکی از اتم‌های ملکول اکسیژن در داخل سوبسترا و اتم دیگر به یک ملکول آب احیاء می‌شود.

مثال: سیتوکروم P_{450} مونواکسیژن‌ناز، تیروزیناز، فنیل آلانین هیدروکسیلاز

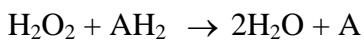
۲) هیدروپراکسیدازها: این آنژیم‌ها از پراکسید هیدروژن و یا یک پراکسید آلی عنوان سوبسترا استفاده می‌کنند و مولکول H_2O_2 را به آب تبدیل می‌کنند. از جمله این آنژیم‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

الف - کاتالاز: از H_2O_2 هم عنوان دهندهٔ الکترون و هم عنوان گیرندهٔ الکترون استفاده می‌کند و H_2O تولید می‌کند. در ساختار کاتالاز چهار گروه هم وجود دارد.

H_2O_2 تولید شده توسط اکسیدازها، توسط کاتالاز در پراکسیزوم‌های سلول‌های کبدی خنثی می‌شود.

ب) پراکسیدازها: سوبسترای بسیاری از این آنژیم‌ها هیدروژن پراکسیداز می‌باشد، البته پراکسیدازهای آلی نیز می‌توانند به عنوان سوبسترای این آنژیم‌ها عمل کنند.

اتصال گروه هم به پراکسیدازها نسبت به کاتالاز سست تر می‌باشد. از جمله پراکسیدازها می‌توان به گلوتاتیون پراکسیداز (GPx) اشاره کرد.

۳) دهیدروژن‌نازها: این آنژیم‌ها با حذف یون هیدروژن (بدون دخالت اکسیژن)، یون هیدروژن را از سوبسترا برداشته و باعث اکسید شدن آن می‌شوند. این آنژیم‌ها اغلب از FAD، FMN و NADP عناوی کوآنژیم استفاده می‌کنند.

مثال: الکل دهیدروژنаз، گلیسرآلدهید ۳-فسفات دهیدروژناز، سوکسینات دهیدروژناز، آسیل کوانزیم A دهیدروژناز و گلیسرول ۳-فسفات دهیدروژناز میتوکندریایی (که از FAD یا FMN بعنوان کوانزیم استفاده می‌کند). آنژیم NADH دهیدروژناز نیز از آنژیمهای زنجیره‌ی تنفسی بوده و بعنوان ناقل الکترون بین NADH و ترکیبات مابعد زنجیر تنفسی عمل می‌کند.

۴) اکسیداسیون و احیاء بوسیله پروتئین‌های آهن- گوگرد: این پروتئین‌ها دارای آهن غیرهومی می‌باشند و اغلب در غشاء داخلی میتوکندری وجود دارند. اسیدآمینه Cys نقش مهمی را در حفظ تمامیت این پروتئین‌ها بر عهده دارد. پروتئین‌های آهن- گوگرد به صورت‌های FeS₂ و Fe₄S₄ وجود داشته و فقط می‌توانند یک الکترون منتقل کنند.

۵) دسموتاسیون: یون‌های سوپراکسید (O₂⁻) در قسمت‌هایی از سلول که مصرف اکسیژن زیاد است، تولید می‌شوند. این یون‌ها که حالت رادیکالی و سمی دارند به غشاء، پروتئین‌ها، DNA و... حمله کرده و آن‌ها را تغییر می‌دهند. یون سوپراکسید در انتهای زنجیر انتقال الکترون و همچنین در اثر عمل آنژیم گزانتین اکسیداز تولید می‌شود. آنژیم‌های سوپراکسید دسموتاز (SOD) با پاکسازی یون‌های سوپراکسید، اثرات آن‌ها را خنثی می‌کنند.

SOD در تمام بافت‌های هوایی وجود داشته و دو ایزوفرم از SOD وجود دارد: **SOD** میتوکندریایی، که در ساختارش Cu^{2+} و Mn^{2+} دارد و **SOD** سیتوزولی که در ساختارش Zn^{2+} دارد.

۶) **اکسیداسیون بوسیله سیتوکروم‌ها:** سیتوکروم‌ها یک سری آنزیم‌های هم دار دخیل در واکنش‌های اکسیداسیون سلولی می‌باشند. طیف جذبی انواع سیتوکروم‌ها با هم تفاوت دارند و بر همین اساس نامگذاری می‌شوند. سیتوکروم‌ها شامل سیتوکروم c_1 ، سیتوکروم b ، سیتوکروم a و سیتوکروم P_{450} (دارای ماکزیمم جذب در 450 nm) و... می‌باشند.

۲- **ترانسفرازها:** این آنزیم‌ها گروه خاصی را بین سوبستراها منتقل می‌کنند:

متیل ترانسفراز: واحدهای یک کربنه را بین سوبستراها منتقل می‌کند.

آمینو ترانسفرازها: گروه‌های NH_2 - را از آمینواسیدها (AA) بر روی α -کتواسیدها منتقل می‌کند (نظیر آسپارتات آمینوترانسفراز (AST) و آلانین آمینو ترانسفراز (ALT)).

کینازها: گروه فسفات PO_4^- را از ATP بر روی یک سوبسترا منتقل می‌کند (نظیر هگزوکیناز و گلوکوکیناز).

فسفریلازها: گروه فسفات غیر آلی (معدنی) (Pi) را بر روی یک سوبسترا منتقل می‌کند (نظیر گلیکوژن فسفریلاز).

۳- **هیدرولازها:** با افزودن یک مولکول H_2O بر روی سوبسترا باعث هیدرولیز برخی پیوندها می‌شوند. از جمله آنزیم‌های این گروه می‌توان موارد زیر را نام برد:

فسفاتازها: گروه PO_4^- را از سوبسترا حذف می‌کنند.

فسفوکسیدازها: پیوندهای فسفودی استر را داخل سوبستراها هیدرولیز می‌کنند (لیپاز و فسفولیپاز).

پروتئازها: پیوندهای آمیدی (پپتیدی) داخل پروتئین را هیدرولیز می‌کنند (نظیر پسین و تریپسین).

۴- **لیازها:** این آنزیم‌ها با افزودن یا حذف H_2O یا CO_2 یا NH_3 از سوبسترا پیوند دوگانه بوجود می‌آورند: **دکربوکسیلازها:** با حذف CO_2 پیوند دو گانه ایجاد می‌کنند: AA دکربوکسیلاز

آلدولازها: با حذف یک مولکول آلدول، آلدهید تولید می‌کنند.

سنتازها: بدون مصرف ATP دو مولکول سوبسترا را بهم متصل می‌کنند (نظیر NO سنتاز یا NOS).

۵- **ایزومرازها:** این آنزیم‌ها باعث جابجایی اتم‌ها بر روی یک سوبسترا و ایزومریزاسیون آنها می‌شوند:

راسمازها: باعث تبدیل ایزومرهای فضایی L و D (انانتیومرها) به یکدیگر می‌شوند. تنها آنزیم‌هایی هستند که ویژگی نوری ندارند.

موتازها: گروه‌ها را در داخل سوبسترا انتقال می‌دهند.

اپیمرازها: در جابجایی یک گروه حول کربن نامتقارن نقش دارند.

۶- لیگازها: این آنزیم‌ها با مصرف انرژی حاصل از تجزیه یک نوکلئوتید تری فسفات (اغلب ATP) دو مولکول

سوبسترا را بهم وصل می‌کنند:

کربوکسیلازها: از CO_2 بعنوان یک سوبسترا استفاده می‌کند و آنرا به سوبسترا ای دیگری انتقال می‌دهند (استیل CoA کربوکسیلاز).

سنتتازها: با استفاده از ATP دو مولکول سوبسترا را بهم متصل می‌کنند (نظیر DNA لیگاز و گلوتامین سنتتاز).

اختصاصیت آنزیم‌ها (Specificity)

ویژگی آنزیم‌ها به نوع سوبسترا و جایگاه فعال آنها بستگی دارد. جایگاه فعال شامل دو قسمت یعنی جایگاه اتصال و جایگاه کاتالیز می‌باشد. در تئوری قفل و کلید که توسط امیل فیشر پیشنهاد شده است جایگاه فعال دقیقاً مکمل سوبستر است (از لحاظ شکل و اندازه) لذا بصورت پیش ساخته و آماده می‌باشد. این مدل نمی‌تواند خیلی از اعمال آنزیم‌ها را توجیه کند، زیرا افکتورهای آلوستریک (چه مثبت و چه منفی) می‌توانند جایگاه فعال را تغییر داده و فعالیت آنزیم را تغییر دهند.

در مدل قالب القا شده (induced fit) که توسط کوشلندر ارائه گردیده است، جایگاه فعال انعطاف‌پذیر است و از پیش ساخته نمی‌باشد. حتی اتصال S به E می‌تواند کنفورماسیون جایگاه فعال را تغییر داده و باعث ثبیت شکل مناسب جایگاه فعال شود. این مدل می‌تواند غیر فعال شدن آنزیم بعد از دناتوره شدن، سینتیک اشباع شدن آنزیم، مهار رقابتی آنزیم و تغییرات آلوستریک آنزیم را توجیه کند.

آنژیم‌ها انرژی فعال‌سازی را توسط سه مکانیسم کاهش می‌دهند:

۱- **کاتالیز عمومی اسید-باز:** بسیاری از آنزیم‌ها به عنوان کاتالیزور اسید و باز عمومی عمل می‌کنند. برخی گروه‌های موجود در جایگاه فعال (اسید‌آمینه‌های موجود در جایگاه فعال) می‌توانند به سوبسترا پروتون داده و یا از آن پروتون بگیرند، که به آن کاتالیز اسید و باز عمومی می‌گویند. برخی واکنش‌های غیر آنزیمی بصورت کاتالیز اسید و باز اختصاصی هستند یعنی انتقال H^+ به واسطه‌ی مولکول آب صورت می‌گیرد.

۲- **تشکیل پیوند کوالانسی** بین آنزیم و سوبسترا بعنوان یک ترکیب حدواتسط: در نوع نوکلئوفیلی (هسته دوستی)، آنزیم دارای یک گروه نوکلئوفیل است که به S حمله می‌کند. این آنزیم‌ها در جایگاه فعال Thr، Ser، Cys، Asp، Lys، His و Tyr دارند. در نوع الکتروفیل، آنزیم دارای گروه الکترون دوست می‌باشد. آمینو اسیدهای جایگاه فعال نمی‌توانند چنین نقشی را ایفا کنند لذا آنزیم‌ها از کوآنژیم‌های فلزی و آلی برای این امر استفاده می‌کنند.

۳- **اثر مجاورت و نزدیکی:** آنزیم با قرار دادن مولکول‌های سوبسترا کنار هم و با وارد آوردن فشار به آنها سبب تشکیل حالت واسط می‌شود.

معادله سرعت واکنش‌ها (سینتیک)

سینتیک یک واکنش آنزیمی در واقع مطالعه سرعت واکنش‌هایی است که توسط آنزیم کاتالیز می‌شوند و سرعت کاتالیز تعداد مول‌های محصول است که در هر ثانیه تشکیل می‌شود. سرعت آنزیم را می‌توان کاهش غلظت سوبسترا در واحد زمان و یا افزایش مقدار محصول در واحد زمان در نظر گرفت.

درجه واکنش بیانگر عوامل واکنشگر مؤثر بر سرعت واکنش است.

در واکنش تبدیل $P \rightarrow A$ ، سرعت واکنش از طریق یک ثابت سرعت (k) با غلظت سوبسترا بطور مستقیم مرتبط است.

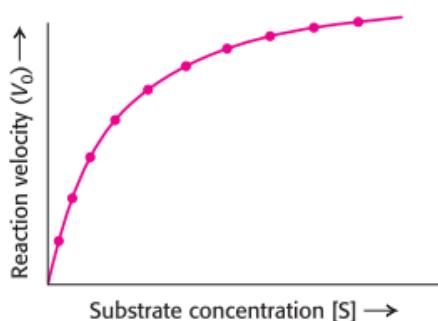
$$V = k[A]$$

این واکنش از نوع درجه اول است و واحد ثابت سرعت درجه اول، s^{-1} است. در واکنش‌های درجه دوم، واکنش شامل دو سوبسترا است. این واکنش‌ها دو مولکولی هستند و سرعت واکنش در این واکنش‌ها به غلظت دو عامل بستگی دارد.

واحد ثابت سرعت $s^{-1} M^{-1}$ می‌باشد و معادله سرعت آن‌ها به صورت زیر است:

$$V = k[A]^r, \quad V = k[A][B]$$

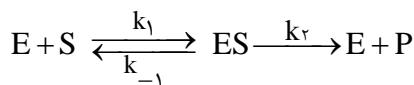
واکنش‌های درجه اول کاذب، واکنش‌های درجه دومی هستند که، درجه اول به نظر می‌رسند. به عنوان مثال در مواردی که غلظت B نسبت به A بسیار زیاد باشد، به نظر می‌رسد که سرعت واکنش تنها به A وابسته است. همان طور که می‌دانیم در واکنش‌های آنزیمی با افزایش زمان، مقدار محصول تولیدی افزایش می‌یابد بطوریکه مقدار تشکیل محصول برای غلظت‌های مختلف سوبسترا بصورت تابعی از زمان نشان داده می‌شود (شکل ۲). سرعت واکنش‌های آنزیمی با افزایش غلظت سوبسترا بیشتر می‌شود تا در غلظت‌های بالاتر سوبسترا به سرعت ماقزیم (V_{max}) برسد.

شکل ۲. منحنی اثر افزایش غلظت سوبسترا بر سرعت واکنش‌های آنزیمی

معادله میکائیلیس-منتن و مدل پیشنهاد شده برای آن

آنزیم E با سوبسترای S ترکیب می‌شود و کمپلکس ES را تشکیل می‌دهد. ثابت سرعت واکنش در این مرحله k_1 می‌باشد و معادله واکنش آنزیمی بصورت زیر نوشته می‌شود:

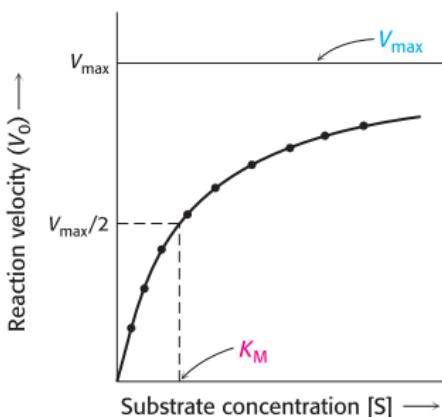
K_{-1} : ثابت سرعت برای تفکیک کمپلکس ES به E و S

K_2 : ثابت سرعت برای تبدیل کمپلکس ES به E و P

همان طور که در معادله نشان داده است در این حالت کمپلکس ES در تعادل با E و S می‌باشد.

در سینتیک مکائیلیس-منتن، سرعت در ابتدای واکنش آنژیمی، قبل از تجمع محصول P تعیین می‌شود و به آن

سرعت ابتدایی یا V_0 می‌گویند. معادله میکائیلیس-منتن بصورت زیر است (شکل ۳):

شکل ۳. نمودار میکائیلیس منتن

$$V_0 = V_{max} \frac{[S]}{[S] + K_m}$$

K_m ضریب میکائیلیس منتن می‌باشد و معادل غلظتی از سوبسترا می‌باشد که نصف سرعت ماکزیمم (V_{max}) را ایجاد می‌کند، یعنی V_0 و اکنش نصف V_{max} است. شایان ذکر است که K_m تمایل اتصال آنژیم به سوبسترا را نشان می‌دهد و هر چه K_m کمتر باشد، تمایل اتصال سوبسترا به آنژیم بیشتر است. رابطه V_0 با $[S]$ و K_m بصورت زیر نشان داده می‌شود:

۱- وقتی غلظت S خیلی کمتر از K_m باشد، بنابراین سرعت با غلظت نسبت مستقیم دارد و معادله واکنش از نوع

درجه اول و بصورت زیر است:

$$V_0 = \frac{V_{max}}{K_m} \times [S]$$

۲) وقتی غلظت S خیلی بیشتر از K_m باشد، بنابراین سرعت واکنش مستقل از غلظت سوبسترا می‌باشد و واکنش از نوع درجه صفر است، بطوریکه $V_0 = V_{max}$ می‌باشد.

۳) وقتی غلظت S برابر k_m باشد، بنابراین V_0 برابر نصف مقدار V_{max} می‌باشد، یعنی $V_0 = \frac{1}{2}V_{max}$ می‌باشد.

مقادیر K_m و V_{max} از جمله خصوصیات آنزیمی مهم هستند

مقادیر K_m آنزیم‌ها طیف گسترده‌ای دارد و برای اکثر آنزیم‌ها بین 10^{-7} و 10^{-1} مولار است. مقدار K_m برای یک آنزیم به نوع سوبسترا و شرایط محیطی از جمله pH، دما و قدرت یونی بستگی دارد. ثابت میکائیلیس (K_m) دو معنی دارد:

۱- K_m غلظتی از سوبسترا است که در آن نیمی از جایگاه فعال پر شده است.

۲- از آن جایی که K_m با ثابت‌های سرعت مراحل مختلف واکنش مرتبط است بنابراین می‌توان k_m را به صورت $\frac{(k_{-1} + k_r)}{k_r}$ تعریف کرد. در مواردی که k_r خیلی بزرگتر از k_{-1} می‌باشد می‌توان گفت که k_m مساوی ثابت تفکیک

$K_m \approx \frac{k_{-1}}{k_r}$ کمپلکس ES است.

بنابراین تحت این شرایط ثابت تفکیک کمپلکس ES بصورت زیر نشان داده می‌شود:

$$K_{ES} = \frac{[E][S]}{[ES]} = \frac{k_{-1}}{k_r}$$

در این صورت هر چه K_m بالاتر باشد، اتصال آنزیم به سوبسترا ضعیف‌تر و K_m پایین نشان دهنده اتصال محکم آنزیم به سوبسترا می‌باشد. لازم به ذکر است که K_m تنها زمانی که k_r خیلی بزرگتر از k_{-1} باشد بیانگر تمایل کمپلکس ES است.

عدد نوسانی (Turnover number) معادل تعداد مولکول‌های سوبسترایی است که در واحد زمان و در زمان اشباع بودن آنزیم از سوبسترا، توسط یک مولکول آنزیم به محصول تبدیل می‌شود. بطوريکه این عدد، ثابت کاتالیز (k_{cat}) نیز نامیده می‌شود و معادل ثابت سرعت k_r است. سرعت ماکریزیم (V_{max}) نشان‌دهنده عدد نوسازی می‌باشد البته در شرایطی که غلظت جایگاه‌های فعال $[E]_T$ مشخص باشد، طبق فرمول زیر:

$$V_{max} = k_r [E]_T \rightarrow k_r = \frac{V_{max}}{[E]_T}$$

اعداد نوسازی اکثر آنزیم‌ها در شرایط فیزیولوژیک در محدود ۱ تا 10^4 در هر ثانیه می‌باشد.

f_{ES} در واقع کسری از جایگاه‌های فعال پر شده است که طبق رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$f_{ES} = \frac{V}{V_{max}} = \frac{[S]}{[S] + K_m}$$

نسبت $\frac{k_{cat}}{K_m}$ ، بهترین شاخص برای مقایسه کارایی کاتالیتیک آنژیم‌ها می‌باشد و از طریق آن می‌توان تمایل آنژیم به

سوبستراهای مختلف را مقایسه کرد. حداکثر مقداری که می‌توان برای نسبت $\frac{k_{cat}}{K_m}$ تعیین کرد بین $10^8 M^{-1} S^{-1}$ و

$10^9 M^{-1} S^{-1}$ می‌باشد و آنژیم‌هایی که مقدار این نسبت برای آن‌ها به این مقدار رسیده است، گفته می‌شود که به حد کمال رسیده‌اند. وقتی غلظت سوبسترا بسیار بیشتر از K_m باشد، سرعت کاتالیز معادل k_{cat} می‌باشد. بطور طبیعی

بیشتر آنژیم‌ها از سوبسترا خود اشباع نیستند و نسبت $\frac{[S]}{K_m}$ در شرایط فیزیولوژیک بین $1/10$ و $1/100$ می‌باشد.

بنابراین وقتی که $[S] < K_m$ باشد، سرعت آنژیم کمتر از k_{cat} می‌شود و در این شرایط سرعت به مقادیر $[S]$ ،

$$\text{and } \frac{k_{cat}}{[E]_T} \text{ bestگی دارد.}$$

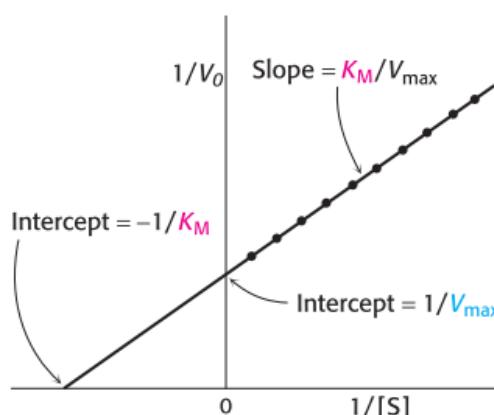
از آنجایی که از طریق معادله میکائیلیس-منتن تعیین مقادیر مشخص V_{max} و K_m امکان پذیر نمی‌باشد بنابراین با معکوس کردن دو طرف معادله میکائیلیس-منتن، معادله زیر حاصل می‌گردد:

$$\frac{1}{V_0} = \frac{K_m}{V_{max}} \cdot \frac{1}{S} + \frac{1}{V_{max}}$$

این فرم از معادله میکائیلیس-منتن را معادله لینویور-برک می‌نامند. نمودار لینویور-برک یا نمودار معکوس

دوگانه، نمودار $\frac{1}{V_0}$ در برابر $\frac{1}{[S]}$ می‌باشد و خطی مستقیم با شیب $\frac{K_m}{V_{max}}$ و عرض از مبدأ $\frac{1}{V_{max}}$ ایجاد می‌کند.

محل تلاقی این خط روی محور X برابر $\frac{1}{K_m}$ است. (شکل ۴).

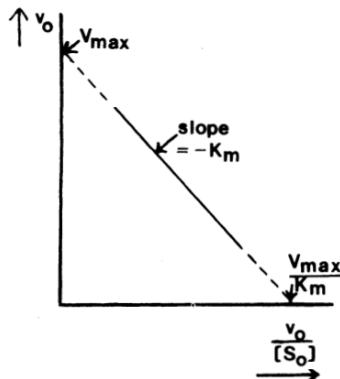

شکل ۴. نمودار لینویور-برک یا نمودار معکوس دوگانه

نمودار و معادله ادی‌هافستی: با ضرب کردن طرفین معادله لینویور-برک در $V_0 V_{max}$ بدست می‌آید و نمودار

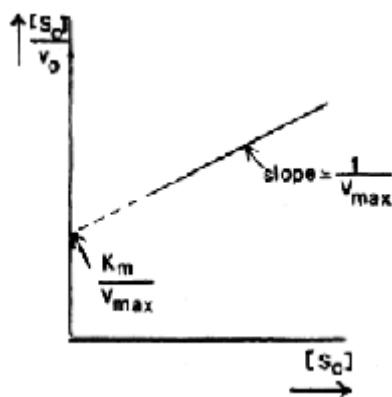
آن نیز بصورت زیر می‌باشد:

$$\frac{1}{(V_0)} V_{max} = \frac{K_m}{(V_{max})} \frac{1}{[S]} + \frac{1}{(V_{max})}$$

$$\Rightarrow V_0 = -K_m \frac{1}{[S]} + V_{max}$$

نمودار و معادله هانس: با ضرب کردن طرفین معادله لینویور - بورک در S_0 بدست می‌آید و نمودار آن نیز بصورت زیر می‌باشد:

$$\frac{1}{V_0} [S] = \frac{K_m}{V_{max}} \frac{1}{[S]} + \frac{1}{V_{max}} [S]$$

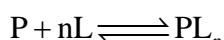
$$\Rightarrow \frac{1}{V_0} [S] = \frac{1}{V_{max}} [S] + \frac{K_m}{V_{max}}$$

معادله و نمودارهای مربوط به پروتئین‌های آلستریک

آنژیم‌های آلستریک از سنتیک میکائیلیس منتن پیروی نمی‌کنند، یعنی در واقع منحنی تغییرات V نسبت به $[S]$ همیشه بصورت سهمی (هیپربولیک) نیست و برخی موقع بصورت سیگموئیدی و یا بصورت سهمی تخت

می‌باشد. منحنی اشباع پروتئین‌های آلوستریک و آنژیم‌های تنظیمی آلوستریک بصورت سیگموئیدی می‌باشد و معمولاً این آنژیم‌ها بصورت مولتی‌مر هستند. حالت سیگموئیدی نشان‌دهنده تعاونی مثبت می‌باشد. اتصال تعاونی اکسیژن به هموگلوبین اولین با در سال ۱۹۱۰ توسط آرچی بالد هیل مورد بررسی قرار گرفت. لذا برای ارزیابی آنژیم‌هایی که منحنی اشباع آن سیگموئیدی است از معادله هیل استفاده می‌کنیم. برای پروتئینی با تعداد جایگاه‌های اتصالی n ، اتصال لیگاند به پروتئین به صورت زیر خواهد بود:

و ثابت پیوستگی آن برابر است با:

$$K_a = \frac{[PL_n]}{[P][L]^n}$$

بنابراین درصد اشباع یا درصد جایگاه‌های اتصالی لیگاند موجود در روی پروتئین که توسط لیگاند اشغال شده‌اند، برابر با:

$$\theta = \frac{[L]^n}{[L]^n + K_d}$$

با جابجایی اجزاء معادله و سپس گرفتن لگاریتم خواهیم داشت:

$$\frac{\theta}{1-\theta} = \frac{[L]^n}{K_d}$$

$$\log\left(\frac{\theta}{1-\theta}\right) = n \log[L] - \log K_d$$

که این معادله، معادله هیل است و در این معادله $K_d = [L]^n$: ثابت کمپلکس است) می‌باشد، و n ضریب هیل است که مقدار آن به تعداد جایگاه‌های اتصال به سوبسترا بستگی دارد.

هرگاه $n = 1$ (حالت هیپربولیک) باشد، جایگاه‌های اتصال مستقل از همدیگر عمل می‌کنند.

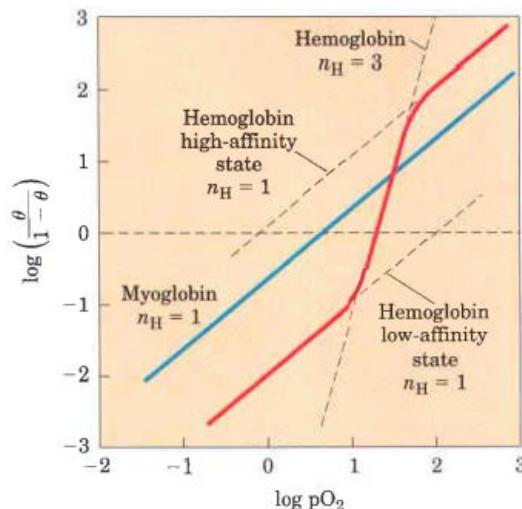
هرگاه $n > 1$ باشد، جایگاه‌های اتصال اثر تعاونی مثبت دارند و منحنی اشباع سیگموئیدی تر می‌شود.

هرگاه $n < 1$ باشد، جایگاه‌های اشباع اثر تعاونی منفی دارند و بیشتر هیپربولیک می‌شود (به حالت سهمی تخت در می‌آید).

اینجا دیگر از K_m صحبت نمی‌کنیم، K_m در مورد آنژیم‌هایی بود که از معادله میکائیلیس منتن پیروی می‌کردند اینجا به جای K_m از $S50$ استفاده می‌کنیم که همان اشباع ۵۰٪ آنژیم از سوبسترا می‌باشد و غلظتی از سوبسترا است که سرعتی معادل نصف سرعت $\max$ ایجاد می‌شود.

بنابراین نمودار $\log \log [L]$ را نمودار هیل گویند. شکل (۵) نشان‌دهنده نمودار هیل اتصال

اکسیژن به میوگلوبین و هموگلوبین می‌باشد. قابل توجه است که وقتی n_H برابر ۱ است، اثر تعاونی وجود ندارد و حداقل اثر تعاونی در مورد هموگلوبین تقریباً مربوط به n_H برابر ۳ می‌باشد.

شکل ۵. نمودار هیل اتصال اکسیژن به میوگلوبین هموگلوبین

برای استفاده از معادله هیل در اتصال اکسیژن به هموگلوبین، لازم است Po_2 را بجای غلظت لیگاند(L) و $P^n_{\text{ه}}$ را بجای K_d قرار دهیم.

تأثیر عوامل مختلف بر سرعت واکنش‌های آنزیمی

۱- اثر درجه حرارت بر سرعت واکنش‌های آنزیمی: سرعت واکنش‌های شیمیایی با افزایش دما تا دمای اپتیمم افزایش می‌یابد. این دمای اپتیمم بین ۴۵-۳۵ درجه سانتیگراد می‌باشد و برابر است با حداکثر درجه حرارتی که در آن آنزیم فعالیت ثابتی را طی زمانی که حداقل برابر با زمان آزمایش است نشان می‌دهد. ملکول آنزیم ساختمان بسیار ظرفی و شکننده‌ای دارد. لذا اگر انرژی بسیار زیادی را جذب کند، ساختمان سوم آن متلاشی شده و آنزیم دناتوره خواهد شد که این امر به معنی از دست دادن فعالیت کاتالیک آن است(شکل ۶، نمودار سمت راست).

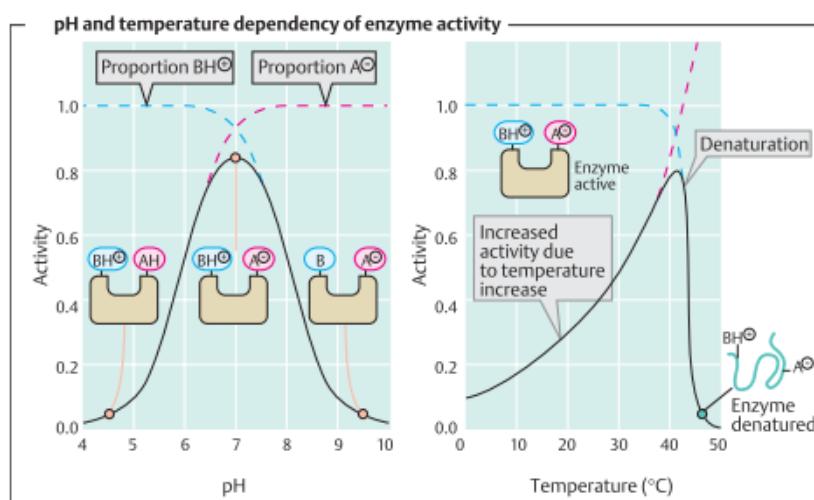
اثر دما بر سرعت واکنش‌های آنزیمی بر حسب ضریب درجه حرارت (Q_{10}) یا ضریب وانتهوف بیان می‌شود. این ضریب حاکی از این است سرعت واکنش‌های آنزیمی به ازاء افزایش هر ۱۰ درجه سانتیگراد چند برابر می‌شود که معمولاً ۲ برابر می‌گردد (یعنی به ازاء افزایش هر ۱۰ درجه سانتیگراد سرعت واکنش آنزیمی دو برابر می‌شود). البته این افزایش دما تا دمای اپتیمم صادق است چون افزایش بیشتر دما منجر به دناتوره شدن آنزیم می‌گردد. در مجموع ضریب درجه حرارت Q_{10} عبارت است از نسبت سرعت واکنش آنزیمی در دمای $t+10$ بر سرعت همان واکنش در دمای t . ($Q_{10} = V_{t+10}/V_t$).

۲- اثر pH بر سرعت واکنش‌های آنزیمی: هر آنزیمی در pH خاصی فعالیت ماکزیمم دارد(pH اپتیمم). تغییرات زیاد pH بر میزان بونیزاسیون سوبسترا و جایگاه فعال آنزیم تاثیر می‌گذارد، همچنین تغییرات pH ممکن است منجر به جداسازی کوآنزیم از هولوآنزیم گردد. گاهی آنزیم به فرم پروتونه یا غیرپروتونه به سوبسترا متصل می‌شود و گاهی

فرم پروتونه یا غیرپروتونه یک سوبسترا به آنژیم متصل می‌گردد، لذا تغییر pH می‌تواند این دو الگو را عوض کند. از طرفی افزایش یا کاهش pH میتواند بر ساختار سوم پروتئین نیز تاثیر بگذارد. شکل ۶ (نمودار سمت چپ) نشان دهنده منحنی V در مقابل pH می‌باشد. البته میزان پایداری آنژیم در برابر تغییرات pH به عوامل دیگری نظیر درجه حرارت، قدرت یونی، غلظت برخی از یونهای فلزی، غلظت سوبسترا یا کوآنژیم و حتی غلظت خود آنژیم نیز بستگی دارد.

pH اپتیمم آنژیم‌های پانکراسی نظیر تریپسین و کیموتریپسین در محدوده ۸-۹ می‌باشد.

pH اپتیمم پیپسین در محدوده ۱/۵ تا ۳ می‌باشد و در بالاتر از ۵ غیر فعال می‌گردد.

شکل ۶. منحنی اثر تغییرات pH و دما بر فعالیت آنژیم

۳- اثر غلظت آنژیم بر سرعت واکنش آنژیمی: در آغاز واکنش آنژیمی که سوبسترا عامل تعیین کننده نمی‌باشد (یا در غلظت بالا ولی ثابت سوبسترا)، سرعت واکنش با افزایش غلظت آنژیم افزایش می‌یابد و اگر غلظت آنژیم و سوبسترا بالا باشد آنژیم زودتر به V_{max} می‌رسد.

۴- اثر غلظت سوبسترا بر سرعت واکنش آنژیمی: در ابتدای واکنش که غلظت سوبسترا زیاد است افزایش سرعت واکنش آنژیمی را داریم ولی بتدریج با اشباع همه جایگاه‌های فعال آنژیم از سوبسترا، شیب منحنی کاهش می‌یابد و در نهایت به V_{max} می‌رسیم که افزایش غلظت سوبسترا دیگر هیچ تاثیری روی سرعت واکنش نخواهد داشت.

۵- اثر غلظت محصول بر سرعت واکنش آنژیمی: محصولات حاصل از واکنش آنژیمی تجمع می‌نمایند و با اتصال به جایگاه فعال آنژیم، سرعت واکنش آنژیمی را کاهش می‌دهند (مهار با محصول).

اکثر واکنش‌های بیوشیمیابی چند سوبستراپی هستند

تا اینجا در مورد واکنش‌های تک سوبستراپی صحبت کردیم. ولی برخی آنژیم‌ها مثل ترانسفرازها، الكل دهیدروژناز و ... جزء آنژیم‌های دو سوبستراپی هستند یعنی دو سوبسترا با هم ترکیب شده و دو محصول بوجود می‌آورند.

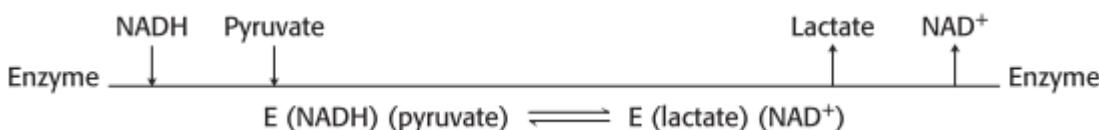
واکنش‌های دو سوبسترای، واکنش‌هایی هستند که با دو سوبسترا شروع و دو محصول تولید می‌کنند.

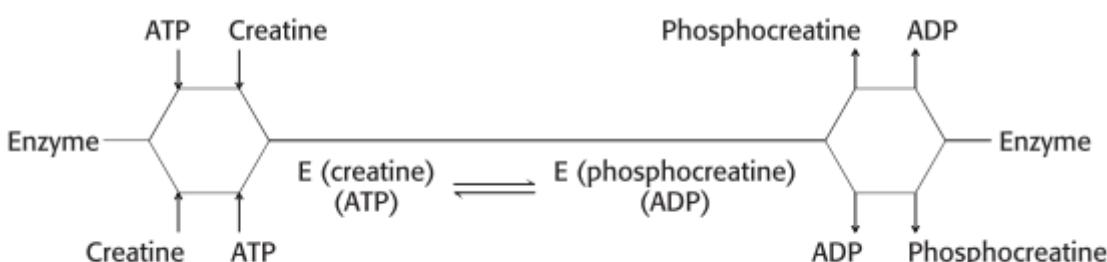
واکنش‌های چند سوبسترای به دو دسته تقسیم می‌شوند: واکنش‌های متوالی یا پی در پی (sequential) و واکنش‌های جایگزینی دوگانه یا پینگ-پنگ (Double-displacement reaction).

۱- واکنش‌های متوالی: واکنش‌هایی هستند که با اتصال دو سوبسترا به یک آنزیم، کمپلکس سه تایی تشکیل می‌دهند و براساس ترتیب اتصال، این واکنش‌ها را به دو نوع منظم و تصادفی تقسیم می‌کنند.

(الف) **مکانیسم متوالی منظم:** به عنوان مثال در مسیر متابولیسم گلوکز، آنزیم لاكتات دهیدروژناز در حضور سوبسترا NADH، پیروات را به لاكتات تبدیل می‌کند بطوریکه طی مکانیسم این واکنش همیشه اول کوآنزیم NADH به آنزیم متصل می‌گردد و سپس با اتصال پیروات یک کمپلکس ۳ تایی بین آنها تشکیل می‌شود و همیشه لاكتات اولین محصولی است که آزاد می‌شود.

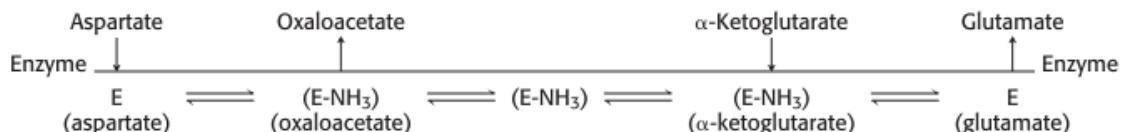

(ب) **مکانیسم متوالی تصادفی:** در این نوع واکنش‌ها، ترتیب اضافه شدن سوبستراها و تولید محصولات تصادفی می‌باشد. به عنوان مثال: واکنش تولید فسفو کراتین که منبع مهمی برای تولید انرژی در عضلات می‌باشد. این واکنش توسط کراتین کیناز کاتالیز می‌شود و کراتین را در حضور ATP به فسفوکراتین و ADP تبدیل می‌کند. قابل توجه است که در این واکنش سوبستراهای کراتین و ATP می‌وانند به هر ترتیبی به آنزیم متصل شوند و هر کدام از محصولات می‌تواند ابتدا تولید گردد.

واکنش جایگزینی دوگانه (پینگ-پنگ): در این نوع واکنش ابتدا یکی از سوبستراها به آنزیم متصل می‌شود و قبل از اینکه سوبسترا دوم متصل شود، سوبسترا اول به محصول تبدیل می‌گردد و آزاد می‌شود و در پی آن یک حد واسط آنزیمی تغییر یافته تولید می‌شود که دارای تمایل برای اتصال به سوبسترا دوم می‌باشد. بنابراین

در این نوع واکنش‌ها کمپلکس ۳ تایی تشکیل نمی‌شود. به عنوان مثال: نقش آنزیم آسپارتات آمینو ترانسفراز برای کاتالیز واکنش انتقال یک گروه آمین از آسپارتات به α -کتوگلوتارات.

مهارکننده‌های آنزیمی

مهارکننده‌های آنزیمی به دو گروه مهارکننده‌های برگشت پذیر (شکل ۷) و مهارکننده‌های برگشت ناپذیر تقسیم می‌شوند. مهارکننده‌های برگشت ناپذیر از طریق برهمنکننده‌های کوالان یا غیرکوالان، با اتصال محکم به آنزیم متصل می‌شوند و کمپلکس آنزیم-سوبرسترا به کندی از هم جدا می‌شوند.

الف: برگشت پذیر (reversible)

مهارکننده‌های رقابتی (competitive inhibitor)

مهارکننده‌های نارقابتی (un - competitive inhibitor)

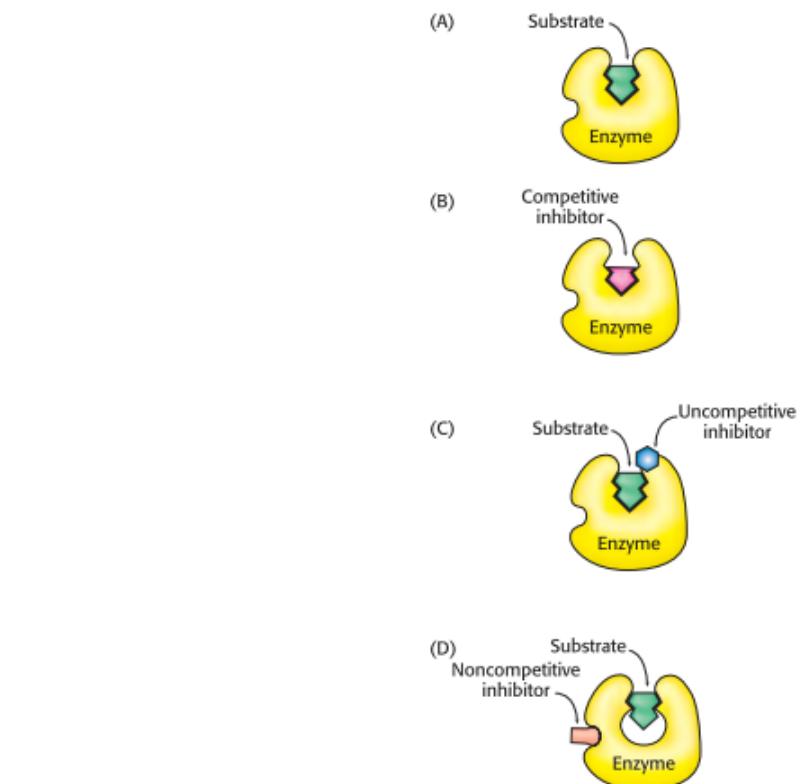
مهارکننده‌های غیر رقابتی (non - competitive inhibitor)

ب: برگشت ناپذیر (irreversible)

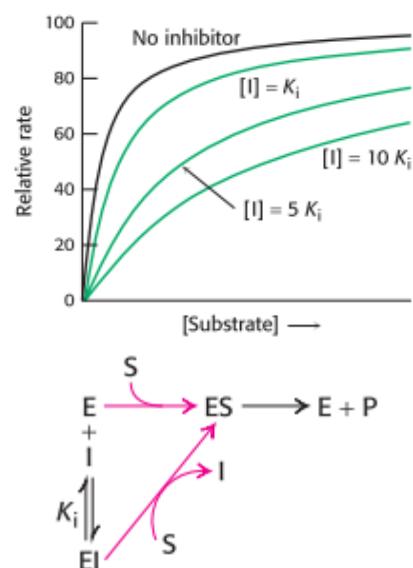
مهارکننده‌های برگشت پذیر به ۳ گروه تقسیم بندی می‌شوند:

(۱) مهارکننده‌های رقابتی (Competitive inhibitor)

مهارکننده رقابتی به خاطر تشابهی که به سوبسترا دارد به جایگاه فعال آنزیم متصل می‌گردد. در این نوع واکنش، بین مهارکننده و سوبسترا، برای اتصال به جایگاه فعال رقابت وجود دارد بطوریکه یا سوبسترا به آنزیم متصل می‌گردد (ES) و یا اینکه مهارکننده به آنزیم متصل می‌گردد (EI). لازم به ذکر است که مهارکننده نمی‌تواند به کمپلکس ES متصل شود. از آن جایی که مهارکننده به طور برگشت پذیر به آنزیم متصل می‌گردد، بنابراین با افزایش غلظت سوبسترا اثر مهارکننده از بین می‌رود. (شکل ۸).

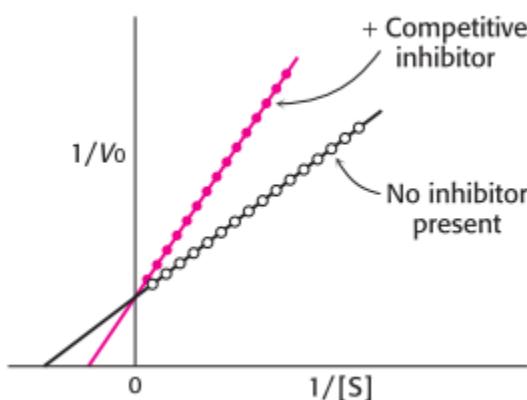

شکل ۷. انواع مهارکننده‌های برگشت‌پذیر

شکل ۸. مهارکننده رقابتی

نمودار معکوس دوگانه (شکل ۹) برای این نوع مهارکننده نشان می‌دهد که V_{max} در حضور و در عدم حضور مهارکننده ثابت است ولی K_m ظاهری $\left(K_m^{app} \right)$ به اندازه فاکتور $\left(1 + \frac{[I]}{k_i} \right)$ افزایش می‌یابد. معادله لینوپیور-برک در حضور مهارکننده رقابتی به شکل زیر تغییر می‌کند:

شکل ۹. نمودار معکوس دوگانه برای مهارکننده رقابتی

$$\frac{1}{V_o} = \frac{1}{V_{max}} + \frac{K_m}{V_{max}} \left(1 + \frac{[I]}{k_i} \right) \left(\frac{1}{[S]} \right)$$

ثابت تفکیک برای مهارکننده رقابتی بصورت زیر نوشته می‌شود:

$$k_i = \frac{[E][I]}{[EI]}$$

بنابراین هر چه k_i کوچکتر باشد اثر مهارکنندگی بیشتر است. مقدار عددی K_m^{app} نیز بصورت زیر محاسبه می‌شود: $[I]$ غلظت مهارکننده و k_i ثابت تفکیک برای کمپلکس EI می‌باشد.

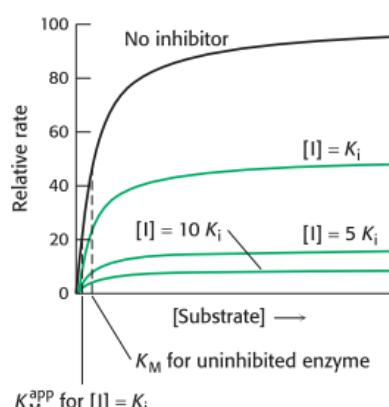
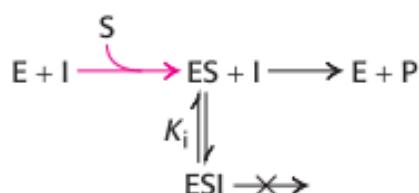
$$K_m^{app} = K_m \left(1 + \frac{[I]}{k_i} \right)$$

نمونه‌هایی از مهارکننده‌های رقابتی عبارتند از:

- ۱- رقابت مالونات با سوکسینات برای اتصال به آنزیم سوکسینات دهیدروژناز.
- ۲- متوترکسات بدليل شباهت با اسید فولیک، دی هیدروفولات ردوکتاز را مهار می‌کند. این آنزیم در سنتز DNA نقش داشته و لذا بعنوان یک داروی ضدسرطان بکار می‌رود.
- ۳- سولفانیل‌آمید در بی رقابت با پارامینوبنزوئیک اسید (PABA)، آنزیم دی هیدرو پتروواتردوکتاز را مهار کرده و باعث از بین رفتن باکتری‌ها می‌شود.
- ۴- رقابت اتانول با متانول برای اتصال به الكل دهیدروژناز به منظور سم‌زدایی متانول.

(uncompetitive) نارقابتی

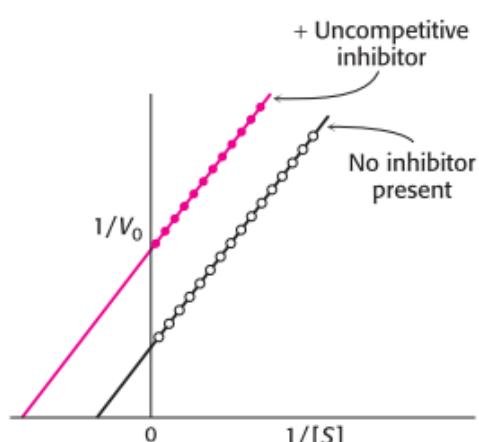
این نوع مهارکننده تنها به کمپلکس آنزیم-سوسترا متصل می‌شود و کمپلکس ESI حاصل منجر به تولید محصول نمی‌شود. پس از اتصال آنزیم به سوسترا، جایگاه اتصال این نوع مهارکننده ایجاد می‌گردد پس این نوع مهارکننده به جایگاهی غیر از جایگاه فعال آنزیم متصل می‌شود. در حضور مهارکننده نارقابتی، V_{max} و K_m ظاهری هر دو کاهش می‌یابند (شکل ۱۰). علفکش گلایفوسیت با نام راندآپ به عنوان مهارکننده نارقابتی در مسیر بیوسنتز اسیدهای آمینه آروماتیک عمل می‌کند.

شکل ۱۰. نمودار مهارکننده نارقابتی

نمودار و معادله لینیوور-برک بر این نوع مهارکننده به شکل زیر می‌باشد. (شکل ۱۱):

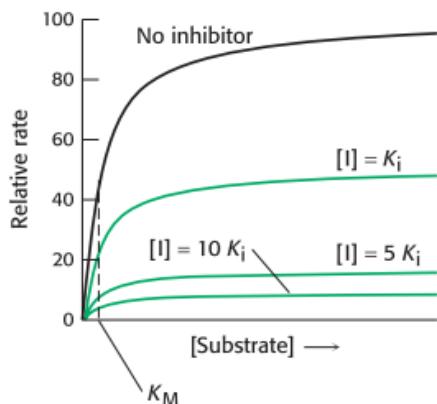
$$\frac{1}{V_0} = \frac{K_m}{V_{max}} \times \frac{1}{[S]} + \frac{1}{V_{max}} \left(1 + \frac{[I]}{K_i} \right)$$

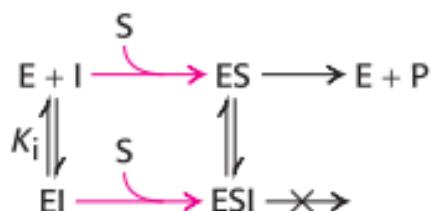
شکل ۱۱. نمودار معکوس دوگانه برای مهارکننده نارقابتی

(Non - competitive) مهار کننده غیر رقابتی

این نوع مهارکننده به محلی غیر از جایگاه فعال آنزیم متصل می‌شود و بدین طریق مهارکننده می‌تواند هم به مولکول آنزیم آزاد و هم به کمپلکس آنزیم-سوپسترا متصل شود. مقدار V_{max} کاهش می‌یابد و به مقدار جدید V_{max}^{app} می‌رسد در حالی که K_m ثابت می‌ماند. اثر مهاری مهارکننده غیر رقابتی مثل مهارکننده نارقابتی، با افزایش غلظت سوپسترا از بین نمی‌رود (شکل ۱۲).

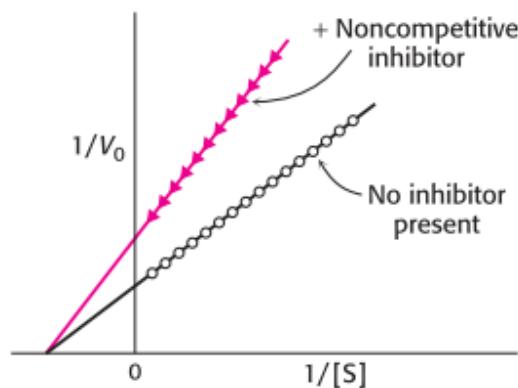

شکل ۱۲. نمودار مهار کننده غیر قابیتی

شایان ذکر است که مهارکننده غیرقابلی نوع خاصی از مهارکننده مخلوط است که این نوع مهارکننده عدد نوسازی و اتصال سوبسترا به آنژیم را کاهش می‌دهد. آنتی‌بیوتیک داکسی سایکلین به عنوان مهارکننده غیرقابلی پرای آنژیم پرتوئولیتیک کلاژنаз نقش ایفا می‌کند.

نمودار لینویو، - یک بای مهار کننده غیر رقابتی، به شکل زیر تغییر می کند (شکل ۱۳):

شکل ۱۳. نمودار معکوس دوگانه برای مهارکننده غیررقبابتی

$$V_{\max}^{\text{app}} = \frac{V_{\max}}{1 + \frac{[I]}{k_i}}$$

مهارکننده‌های برگشت‌ناپذیر به ۳ گروه تقسیم می‌شوند:

- **شناساگرهای گروه-ویژه (Group - specific reagent):** این نوع مهارکننده‌ها با زنجیره‌های جانبی اسیدهای آمینه واکنش می‌دهند. به عنوان مثال مهار آنزیم‌های کیموتربیسین و استیل کولین استراز به وسیله دی‌ایزوپروپیل فسفو فلوریدات (DIPF) به عنوان یک شناساگر گروه-ویژه، می‌تواند از طریق پیوند کوالان به یک ریشه سرین موجود در جایگاه فعال آنزیم متصل گردد و آنزیم را مهار کند.
- **آلالوگ‌های سوبسترایی واکنش‌پذیر یا برچسب‌های تمایلی (Affinity labels):** مولکول‌هایی شبیه به سوبسترا هستند که به صورت کوالان به آمینواسیدهای جایگاه فعال متصل می‌شوند. این نوع مهارکننده‌ها برای اتصال به جایگاه فعال نسبت به شناساگرهای گروه-ویژه اختصاصی‌تر عمل می‌کنند. به عنوان مثال توسیل-L-فنیل آلانین کلرومتبیل کتون (TPCK) به عنوان یک آلالوگ سوبسترایی، بطور برگشت‌ناپذیر به ریشه هیستیدین موجود در آنزیم کیموتربیسین متصل می‌شود. همین‌طور ۳-برمواستول فسفات به عنوان یک برچسب تمایلی برای آنزیم تریوز فسفات ایزومراز (TPI) عمل می‌کند.
- **مهارکننده‌های انتخابی یا مبنی بر مکانیسم: اختصاصی‌ترین ابزار جهت شناسایی جایگاه فعال هستند، بطوری که این نوع مهارکننده در ابتدا طبق مکانیسم طبیعی مثل سوبسترا به آنزیم متصل می‌شود و سپس با فرایند کاتالیز منجر به تولید یک حدواتش شیمیایی می‌شود که با ایجاد اتصال کوالان با آنزیم، آن را غیرفعال می‌کند. به عنوان مثال N-دی‌متیل پوپارژیل آمین به عنوان مهارکننده آنزیم منوآمین اکسیداز (MAO) می‌باشد. MAO گروه آمین را از ناقلین عصبی دوپامین و سروتونین جدا می‌کند و مقدار آن‌ها را در مغز کاهش می‌دهد. در بیماری پارکینسون مقدار دوپامین پایین است و مقدار کم سروتونین با افسردگی همراه است. داروی دپرنیل (Deprenyl) به عنوان یک مهارکننده برای MAO عمل می‌کند و برای درمان پارکینسون و افسردگی به کار می‌رود.**

مثال‌های دیگری از انواع مهارکننده‌های برگشت‌ناپذیر:

بیماری	آنژیم هدف	مهارکننده‌های درمانی
نقرس	گزانتین اکسیداز	آلوبورینول
التهابات	سیکلواکسیژنаз	آسپرین
لوسمی	تیمیدیلات سنتاز	۵-فلوئورواوراسیل
هیپرکلسترولمی	HMG-CoA ردوکتاز	لوواستاتین
عفونت باکتریایی	گلیکو پپتید ترانس پپتیداز	پنی سیلین

اهمیت کلینیکی آنژیم‌ها

ایزوژیم‌ها: ایزوژیم‌ها یا ایزوآنژیم‌ها در واقع آنژیم‌های همولوگ در یک موجود زنده هستند. این آنژیم‌ها دارای مقادیر K_m و خصوصیات تنظیمی متفاوتی هستند. ایزوآنژیم‌ها به اشکال مختلف در یک بافت یا اندام مشخص وجود دارند. این آنژیم‌ها توالی‌های اسید امینه‌ای متفاوتی دارند و ۷۵٪ توالی آنها یکسان است. ایزوژیم‌ها واکنش‌های یکسانی را کاتالیز می‌کنند و توسط ژن‌های متفاوتی سنتز می‌شوند که معمولاً از مضاعف شدن یا واگرایی ژنی تولید می‌شوند. ایزوژیم‌ها اغلب توسط الکتروفورز قابل جداسازی هستند.

لاکتات دهیدروژناز (LD یا LDH): آنژیم لاکتات دهیدروژناز از جمله آنژیم‌هایی است که در مسیر متابولیسم بی‌هوایی گلوکز و سنتز گلوکز وجود دارد و ۵ ایزوژیم آن در مهره‌داران وجود دارد. این آنژیم واکنش تبدیل لاکتات به پیروات را کاتالیز می‌کند و به مقدار زیادی در قلب، کبد، ریه و RBC وجود دارد. لذا هنگام همولیز مقدار پلاسمایی آن افزایش می‌یابد. در سکته‌ی قلبی (MI)، فعالیت سرمی آن در عرض ۱۲-۲۴ ساعت افزایش یافته و در عرض ۴۸ ساعت به مقدار ماکریم خود می‌رسد و بعد از ۱۲-۸ روز به سطح نرمال برمی‌گردد. اندازه گیری آن احتمال حمله‌ی مجدد قلبی را نشان می‌دهد.

LDH بصورت تترامر می‌باشد و از مونومرهای M (ماهیچه‌ای) و H (قلبی) اسیدی تشکیل شده است. همان‌طور که گفته شد، ۵ نوع ایزوژیم از آنژیم لاکتات دهیدروژناز وجود دارد که فراوانی آنها در بافت‌های مختلف بصورت زیر می‌باشد:

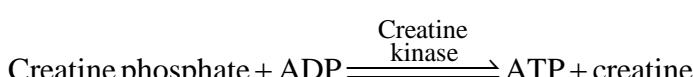
	Heart	Kidney	Red blood cell	Brain	Leukocyte	Muscle	Liver
H ₄	■	■	■	■	■	■	■
H ₃ M	■	■	■	■	■	■	■
H ₂ M ₂	—	■	—	■	■	■	—
HM ₃	—	—	—	—	■	—	—
M ₄	—	—	—	—	—	■	■

ایزوژیم H₄ که LD₁ یا LD₁ نیز نامیده می‌شود، بعلت فراوانی ریشه‌های Asp و Glu، بار منفی بیشتری داشته و در میدان الکتروفورز بیشترین حرکت را دارد. این ایزوژیم بیشتر در قلب وجود دارد و نام دیگر آن هیدروکسی بوتیرات دهیدروژناز است.

در ایزوژیم M₄ یا LD₅ (LD₅) فراوانی آمینواسیدهای Asp و Glu کم می‌باشد. لذا این ایزوژیم بار منفی کمتری دارد و به همین علت در میدان الکتروفورزی دارای کمترین مقدار تحرک است و در همان مبدأ باقی می‌ماند. این ایزوژیم بیشتر در کبد وجود دارد. LD₁ (قلبی) در برابر حرارت پایدارتر از LD₅ (کبدی) است. LD₁ تمایل بالایی به هیدروکسی بوتیرات دارد در صورتیکه LD₅ بروی آن تاثیرگذار نمی‌شود ولی مهار می‌شود.

در سرم نرمال ایزوژیم LD₂ (H₃M) بیشترین غلظت را دارد. در حالت سکته‌ی قلبی (MI) میزان LD₁ در سرم افزایش یافته حتی از LD₂ نیز پیشی می‌گیرد. در حالت عادی $\frac{LD_1}{LD_2}$ کمتر از ۱ ولی در سکته‌ی قلبی بیشتر از ۱ است. در بیماری‌های کبدی مثل هپاتیت وبروسی ایزوژیم‌های LD₅ و LD₄(HMM) بیشتر افزایش می‌یابد. در بدخیمی‌ها نیز ایزوژیم‌های LD₄، LD₅ و LD₃ افزایش می‌یابند.

کراتین فسفو کیناز (CPK) یا CK: این آنزیم جزء هیدرولازها می‌باشد. pH اپتیمم آن بین ۴-۸/۶ ۱۰/۴ است. سه ایزوژیم اصلی دارد که هر کدام از دو زنجیر پلی پپتیدی تشکیل شده اند این زنجیرها M (ماهیچه‌ای) و B (مغزی) نام دارند، که ایزوژیم‌های MB، MM و BB را ایجاد می‌کنند. این آنزیم عمدها در مغز، قلب و عضلات وجود دارد. در ماهیچه‌های صاف نیز تا حدودی دیده می‌شود. وزن مولکولی آن در حدود ۵۰ KD است، در RBC وجود ندارد. لذا همولیز بر روی آن اثری ندارد. این آنزیم فسفریلاسیون برگشت پذیر کراتین توسط آدنوزین تری فسفات را کاتالیز می‌کند:

ایزوژیم BB که CK₁ یا CPK₁ نیز نامیده می‌شود؛ در مغز، تیروئید، کلیه، جفت و سایر بافت‌ها وجود دارد. لذا در کارسینومای ماستاتیک پروستات و در بیماران مربوط به جراحات مغزی مقدار آن افزایش می‌یابد. این ایزوژیم بیشترین میزان تحرک الکتروفورتیکی را دارد.

ایزوژیم MB که CK₂ یا CPK₂ نیز نامیده می‌شود؛ به مقدار کمی در بافت قلب وجود دارد. اما در بافت عضلانی دیده نمی‌شود. (در حالت طبیعی ۳۰٪ از کل فعالیت CK را بر عهده دارد).

ایزوژیم MM که CK₃ یا CPK₃ هم نامیده می‌شود؛ با غلظت بالا در ماهیچه‌های عضلانی و بافت ماهیچه‌ی قلبی وجود دارد. کمترین حرکت الکتروفورتیکی را دارد. در حالت طبیعی ۹۵٪ فعالیت CK مربوط به MM است.

- ATP ، سیترات، فلوراید، L-تیروکسین و اسید اوریک، کراتین فسفوکیناز را مهار می‌کنند.

- در انفارکتوس قلبی (MI) اولین و مهمترین مارکری که افزایش می‌یابد آنژیم CK₂ (MB) است.

فسفاتاز قلیایی که آلکالین فسفاتاز (ALP) یا اور توفسفیریک-مونواستر فسفوهیدرولاز (فعالیت مطلوب در شرایط قلیایی) نیز نامیده می‌شود: این آنژیم جزء گروه سوم آنژیم‌ها، یعنی هیدرولازها می‌باشد. شامل گروهی از آنژیم‌های که هیدرولیز فسفات را کاتالیز می‌کند. یون‌های دوظرفیتی نظیر Mn^{+2} ، Mg^{2+} ، Co^{+2} ، Zn^{2+} جزئی از ساختار این آنژیم می‌باشد. pH اپتیمم آن قلیایی (۸/۶-۱۰/۴) می‌باشد. این آنژیم در بافت‌ها توزیع شده است. در دوران رشد به دلیل فعالیت استئوبلاست‌ها میزان ALP افزایش می‌یابد. اهمیت تشخیص بیشتر بدلیل تشخیص بیماری‌های کبدی و استخوانی است. در بیماری پازه و هیپرپاراتیروئیدیسم ALP افزایش می‌یابد. ALP در غشا قرار دارد، لذا می‌تواند در انتقال مواد نقش داشته باشد.

ایزوژیم‌های ALP عبارتنداز:

۱- **ایزوژیم استخوانی**: در سلولهای استئوبلاست وجود دارد و وجود آن برای تشکیل استخوان ضروری است. مخصوصاً در کودکان فعالیت زیادی دارد.

۲- **ایزوژیم کبدی**: بیشترین حرکت الکتروفورتیکی را دارد. در بزرگسالان قسمت اعظم ALP پلاسمما مربوط به این ایزوژیم است. این ایزوژیم در انسدادهای صفراء افزایش می‌یابد.

۳- **ایزوژیم روده‌ای**: به Phe حساس بوده و با آن مهار می‌شود. بعد از صرف یک غذای چرب افزایش می‌یابد.

۴- **ایزوژیم جفتی**: در دوران بارداری فعالیت آن افزایش می‌یابد. در پلاسمای مادر نیز افزایش می‌یابد. این ایزوژیم به حرارت مقاوم است و مثل ایزوژیم روده‌ای به Phe حساس است.

۵- **ایزوژیم ریگان (Regan)**: بوسیله‌ی تومورهای بدخیم برونش‌ها تولید می‌شود. این ایزوژیم شبیه ایزوژیم جفتی است و به حرارت مقاوم است. ناگائو (Nagao) نیز از ایزوژیم‌های سرطانی می‌باشد.

۶- **ایزوژیم صفراء**: توسط مجرأ ترشح و وارد خون می‌شود. در سرطان کبدی فعالیت آن افزایش می‌یابد بیشترین حرکت الکتروفورتیکی را دارد.

ترتیب حساسیت ایزوژیم‌های ALP نسبت به حرارت بصورت زیر می‌باشد:

استخوانی > کبدی > جفتی

فسفاتاز اسیدی (ACP) یا اورتوفسفریک - مونواستر فسفوھیدرولاز (فعالیت مطلوب در شرایط اسیدی): در واقع همه فسفاتازهایی که فعالیت مطلوب آنها زیر pH برابر با ۷ می‌باشد، تحت عنوان اسید فسفاتاز نامیده می‌شوند. این آنژیم فعالیتی مشابه ALP دارد، و در لیزوزوم یافت می‌شود (البته خارج از لیزوزوم هم وجود دارد). بیشترین فعالیت ACP در پروستات، استخوان، کبد، طحال، پلاکتها، و گلbulهای قرمز می‌باشد. ایزوژیم‌های پروستاتیک و لیزوزومی این آنژیم، به یون‌های تارتارات حساس می‌باشند و بوسیله آن مهار می‌گردند. در حالیکه ایزوژیم‌های اریتروسیتی و استخوانی آن به تارتارات حساس نمی‌باشند. در شرایط فیزیولوژیک، مثلاً در کودکان در حال رشد، و شرایط پاتولوژیک مثل استئولیز، ایزوژیم استخوانی این آنژیم افزایش می‌یابد. فعالیت ACP در مایع منی نیز بسیار بالا می‌باشد و در پزشکی قانونی برای بررسی تجاوزات جنسی مورد بررسی می‌باشد. قابل توجه است که ACP‌ها آنژیم‌های ناپایداری می‌باشند (به ویژه در دمای بالای ۳۷ درجه سانتی گراد و pH بالای ۷).

آمینوترانسفرازها: زیرگروهی از آنژیم‌های دسته ترانسفرازها می‌باشند که انتقال یک گروه آمینو را از یک آلفا آمینوآسید به یک آلفا کتواسید کاتالیز می‌کنند. آسپارتات آمینوترانسفراز (AST) یا گلوتامیک اگزوالاستیک ترانس آمیناز سرم (SGOT) و آلانین آمینوترانسفراز (ALT) یا ترانس آمیناز پیرویک گلوتامیک سرم (SGPT) نمونه‌هایی از آمینوترانسفرازها هستند که از نظر بالینی مورد توجه می‌باشند. AST به طور طبیعی در انواع مختلف بافت‌ها از قبیل کبد، قلب، ماهیچه و مغز قرار دارد، این آنژیم در زمان آسیب به هر کدام از این بافت‌ها وارد خون می‌شود. به عنوان مثال میزان غلظت سرمی آن در هنگام حمله‌های قلبی و بیماری‌های عضله اسکلتی و آسیب‌های مغزی عروقی افزایش می‌یابد.

آلانین آمینوترانسفراز (ALT) یا (SGPT) مانند آنژیم AST در اکثر بافت‌های پراکنده بود ولی میزان آن به مراتب از AST کمتر است. این آنژیم در تشخیص بیماری‌های کبدی بیشتر مورد استفاده قرار می‌گیرد. در هپاتیت ویروسی و یا سایر ضایعات حاد کبدی سطح آن به طور قابل ملاحظه‌ای بالا می‌رود. در ارزیابی نحوه عملکرد سلول‌های کبدی آنژیم ALT اختصاصی‌تر و حساس‌تر از AST است و میزان افزایش آن در ابتدای ضایعات بیشتر از AST است. البته در بیماری‌های سلول‌های کبدی هر دو آنژیم افزایش می‌یابند. قسمت عمده ALT بر عکس در کبد یافت می‌شود و کبد جایی است که در برگیرنده بیشترین غلظت این آنژیم است. این آنژیم در نتیجه آسیب کبدی وارد خون می‌گردد.

alfa آمیلاز (AMY): آنژیمی از دسته هیدرولازهای است که هیدرولیز پیوندهای آلفا ۱ → ۴ گلیکوزیدی در پلی‌ساکاریدها را کاتالیز می‌کند. AMY‌ها آنژیم‌های کلسیمی هستند که برای یکنواختی عملکرد آن‌ها کلسیم کاملاً ضروری می‌باشد. این آنژیم‌ها در حالت طبیعی در پلاسما یافت می‌شوند و تنها آنژیم‌های پلاسمایی

می‌باشد که بصورت فیزیولوژیک در ادرار یافت می‌شوند. فعالیت این آنژیم در پانکراتیک حاد و التهاب غدد بزاقی به شدت افزایش می‌یابد.

۵- نوکلئوتیداز (NTP): یک فسفاتاز است که تنها بر روی نوکلئوتید-۵-فسفات‌ها نظیر آدنوزین-۵-مونوفسفات اثر می‌کند و فسفات معدنی را آزاد می‌کند. این آنژیم یک گلیکوپروتئین می‌باشد که در سرتاسر بافت‌های بدن توزیع شده است و اساساً در غشاء سیتوپلاسمی سلول‌ها قرار دارد. علی‌رغم توزیع گسترده، فعالیت سرمی آن حاکی از بیماری‌های مجاری صفوراوی کبدی می‌باشد.

لیپاز انسانی (LPS): یک گلیکو پروتئین تک رشته‌ای می‌باشد که وجود نمک‌های صفوراوی و یک کوفاکتور به نام کولیپاز برای فعالیت کاتالیتیک آن ضروری می‌باشد. این آنژیم در حالت عادی در ادرار دیده نمی‌شود. این آنژیم فقط به پیوندهای استری در کربن‌های ۱ و ۳ (موقعیت‌های آلفا) حمله می‌کند و فراورده این واکنش، دو مول اسید چرب و یک مول ۲-آسیل گلیسرول به ازای هر مول سوبسترا می‌باشد. قسمت اعظم LPS موجود در سرم از پانکراس مشتق می‌شود ولی مقداری از آن همچنین توسط مخاط معده و روده‌ها ترشح می‌شود. اندازه‌گیری LPS در سرم برای تشخیص پانکراتیک حاد استفاده می‌شود.

الاستاز-۱ (E1): یک پروتئاز سرینی است. این آنژیم یک کربوکسی اندوبیتیداز است که هیدرولیز الاستین را کاتالیزمی‌کند. اندازه‌گیری E1 در مدفع حساس‌ترین روش غیر تهاجمی برای تشخیص نارسایی مزمن پانکراس می‌باشد.

گاما-گلوتامیل ترانسفراز (GGT): انتقال گاما-گلوتامیل را از پپتیدها و ترکیبات حاوی گاما-گلوتامیل، به یک پذیرنده کاتالیز می‌کند. این آنژیم (به ترتیب کاهش فراوانی) در توبول‌های پروکسیمال کلیوی، کبد، پانکراس، و روده‌ها یافت می‌شود، ولی قسمت اعظم آن در غشاء سلولی وجود دارد و می‌تواند اسیدهای آمینه و پپتیدهای گاما-گلوتامیل را از عرض غشاء سلول عبور داده و به داخل سلول ببرد. این آنژیم شاخص حساسی برای وجود بیماری مجاری صفوراوی می‌باشد.

کیموتریپسین (CHY): یک پروتئاز سرینی است که پیوندهای پپتیدی در برگیرنده گروه کربوکسیل (۱) Trp، (۲) Tyr، (۳) Leu، (۴) Phe، را با استناد به ریشه‌های آروماتیک آن‌ها هیدرولیز می‌کند. اندازه‌گیری فعالیت CHY در مدفع در بررسی نارسایی مزمن پانکراس کاربرد دارد. تریپسین (TRY) نیز یک سرین پروتئاز می‌باشد که پیوندهای پپتیدی تشکیل شده توسط گروه‌های کربوکسیل لیزین یا آرژینین با سایر آمینواسیدها را هیدرولیز می‌کند.

(کارشناسی ارشد ۸۰-۸۱)

۱. ریبوزیم چیست؟

- (۲) RNA ریبوزومی دارای فعالیت کاتالیتیک
 (۴) DNA دارای فعالیت کاتالیتیک
- (۱) پروتئین ریبوزومی دارای فعالیت کاتالیتیک
 (۳) RNA دارای فعالیت کاتالیتیک

۲. بیشترین درصد آنزیم CK MB در کدامیک از بافت‌های زیر دیده می‌شود؟

- (۴) کلیه (۳) مغز (۲) قلب (۱) عضله

(کارشناسی ارشد ۸۱-۸۲)

۳. آنزیم‌های آلوستریک دارای کدام خاصیت زیر هستند؟
- (۱) از رابطه میکائیلیس منتن تعیت می‌کنند.
 (۲) فقط از یک زنجیره پروتئینی تشکیل شده‌اند.
 (۳) فعالیت آن‌ها قابل تنظیم است.
 (۴) در مقابل تغییرات pH مقاومند.

(کارشناسی ارشد ۸۲-۸۳)

۴. کدام آنزیم زیر یک آنزیم غشایی است؟

- (۲) گلوكز-فسفاتاز (۱) ۵'-نوكلئوتیداز
 (۴) سیالیل ترانسفراز (۳) ATP سنتاز

۵. آنزیمی واکنشی را کاتالیز می‌کند و با ۴ میلی مول سوبسترا مخلوط می‌شود. در صورتیکه سرعت اولیه

تشکیل محصول ۲۵ درصد V_{MAX} باشد، K_m برای این آنزیم چقدر است؟

- (۲۵ mM) (۴) (۱۲ mM) (۳) (۴ mM) (۲) (۲ mM) (۱)

۶. یک آنزیم عبارت است از:

- (۱) تعداد ملکول‌های سوبسترا که در مدت یک دقیقه به وسیله یک ملکول آنزیم به محصول تبدیل می‌شود.
 (۲) تعداد واحدهای آنزیم در هر میلی گرم پروتئین
 (۳) میکرومول سوبسترا که به ازاء هر میلی گرم آنزیم در شرایط اپتیمم به محصول تبدیل می‌شود.
 (۴) تعداد مولکول‌های محصول حاصل شده در مدت یک دقیقه

۷. در ارتباط با مهارکننده‌ها کدام جمله نادرست است؟

- (۱) در مهار کننده رقابتی K_i عبارت است از ثابت تجزیه کمپلکس EI
 (۲) در مهار کننده نارقابتی (Un-competitive)، K_i عبارت است از ثابت تجزیه EI
 (۳) در مهار کننده غیر رقابتی (Non-competitive) ثابت تجزیه کمپلکس آنزیم مهارکننده و آنزیم سوبسترا یکسان است.
 (۴) در مهار کننده نارقابتی مهارکننده به کمپلکس ES متصل می‌شود.

(کارشناسی ارشد ۸۷-۸۶)

۸. کدامیک از موارد زیر در مورد مهارکننده‌های رقابتی صحیح است؟

۱) V_{max} را تغییر می‌دهند.

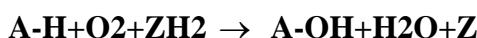
۲) میل ترکیب آنزیم را به سوبسترا کاهش می‌دهند.

۳) K_m آنزیم را تغییر نمی‌دهند.

۴) با افزایش غلظت آن میزان مهارکننگی کاهش می‌یابد.

(کارشناسی ارشد ۸۷-۸۶)

۹. واکنش زیر بوسیله کدامیک از آنزیم‌ها کاتالیز می‌گردد؟

۴) هیدروپراکسیداز

۳) اکسیژناز

۲) دهیدروژناز

۱) کاتالاز

(کارشناسی ارشد ۸۷-۸۶)

۱۰. K_m یک آنزیم بیان کننده چیست؟

۱) نصف سرعت ماکزیمم آنزیم

۲) نصف غلظت سوبسترا لازم برای فعالیت ماکزیمم آنزیم

۳) معرف میل ترکیبی آنزیم برای سوبسترا

۴) معیاری برای نشان دادن غلظت آنزیم

۱۱. اگر V_{max} و K_m آنزیمی توسط یک ماده کاهش یابد مهارکننده جزو کدامیک از موارد زیر است؟

(کارشناسی ارشد ۸۷-۸۶)

۴) برگشت ناپذیر

۳) غیر رقابتی

۲) نارقابتی

۱) رقابتی

(کارشناسی ارشد ۷۷-۷۶)

۱۲. کدامیک از گزینه‌های زیر در تشخیص بیماری قلبی کاربرد دارد؟

LDH₂-CK_{MM} (۲)LDH₃-CK_{MB} (۱)LDH₅-CK_{MM} (۳)LDH₁-CK_{MB} (۳)

۱۳. در خون بیماری که به بخش اورژانس مسمومیت بیمارستانی منتقل شده، مالونات یافت شده است. به نظر شما کدام آنزیم مهار و کدام ماده در نمونه خون مذکور افزایش پیدا کرده است؟ (کارشناسی ارشد ۷۷-۷۶)

۱) سوکسینات دهیدروژناز - سوکسینات

۲) سوکسینات تیوکیناز - سوکسینیل کوآ

۳) ملات دهیدروژناز - ملات

۴) فوماراز - فومارات

(کارشناسی ارشد ۷۷-۷۶)

۱۴. برای مقایسه کارایی کاتالیتیک آنزیم‌ها کدام پارامتر ارجحیت دارد؟

 V_{max} (۴) K_{cat}/K_m (۳) K_{cat} (۲) K_m (۱)۱۵. هرگاه سرعت واکنش آنزیم $\frac{1}{\lambda}$ سرعت ماکزیمم باشد، غلظت سوبسترا چه غلظتی از K_m است؟ (کارشناسی ارشد ۷۷-۷۶)

۸ (۴)

۷ (۳)

 $\frac{1}{\gamma}$ (۲) $\frac{1}{\lambda}$ (۱)

۷۸ پاسخ‌نامه تست‌های طبقه‌بندی شده ۲۵

- ۱- گزینه «۳» صحیح است.
- ۲- گزینه «۲» صحیح است.
- ۳- گزینه «۳» صحیح است.
- ۴- گزینه «۱» صحیح است.
- ۵- گزینه «۳» صحیح است.
- ۶- گزینه «۱» صحیح است.
- ۷- گزینه «۲» صحیح است.
- ۸- گزینه «۲» صحیح است.
- ۹- گزینه «۳» صحیح است.
- ۱۰- گزینه «۳» صحیح است.
- ۱۱- گزینه «۲» صحیح است.
- ۱۲- گزینه «۳» صحیح است.
- ۱۳- گزینه «۱» صحیح است.
- ۱۴- گزینه «۳» صحیح است.
- ۱۵- گزینه «۲» صحیح است.